

1.

CUCERIREA ȚĂRII PROMISE

Învestitura lui Iosue

¹ După moartea lui Moise, slujitorul Domnului, Domnul i-a zis lui Iosue, fiul lui Nun, servitorul lui Moise:

² „Slujitorul meu Moise a murit: acum ridică-te, treci Iordanul acesta, tu și poporul acesta, spre țara pe care le-o dau fiilor lui Israel.

³ Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru vi-l dau vouă, după cum i-am spus lui Moise.

⁴ De la pustiu și de la Liban până la Râul cel Mare, Râul Eufrat, întreg ținutul heteilor, până la Marea cea Mare, spre apusul soarelui, vor fi toate hotarele voastre.

⁵ Nu va putea să stea împotriva ta nimeni în toate zilele vieții tale. Așa cum am fost cu Moise, așa voi fi și cu tine: nu te voi abandona și nu te voi părăsi.

Condiția ajutorului divin: fidelitatea față de lege

⁶ Fii tare și curajos pentru că tu vei face poporul acesta să moștenească țara pe care am jurat-o părinților lor că le-o voi da.

⁷ Numai fii tare și foarte curajos căutând să împlinești toată această lege pe care ți-a poruncit-o Moise, slujitorul meu. Nu te abate de la ea nici la dreapta, nici la stânga pentru ca să ai succes oriunde vei merge.

⁸ Să nu se îndepărteze cartea acestei legi de gura ta: să o meditezi ziua și noaptea ca să iei seama să împlinești tot ceea ce este scris în ea pentru că atunci vei prospera și vei avea succes.

⁹ Oare nu ți-am poruncit eu: «Fii tare și curajos!»? Nu-ți fie teamă și nu te înspăimânta căci Domnul Dumnezeuul tău este cu tine oriunde vei merge”.

Participarea triburilor din Transiordania

¹⁰ Iosue le-a poruncit scribilor poporului, zicând:

¹¹ „Treceți prin tabără și porunciți poporului: «Pregătiți-vă provizii pentru că peste trei zile veți trece Iordanul acesta ca să intrați să luați în stăpânire țara pe care Domnul Dumnezeuul vostru v-o dă ca s-o moșteniți»”.

¹² [Celor din tribul] lui Ruben, Gad și la jumătate din tribul lui Manase, Iosue le-a zis:

¹³ „Aduceți-vă aminte cuvântul de care vi l-a poruncit Moise, slujitorul Domnului: «Domnul Dumnezeuul vostru vă dă odihnă și vă dă țara aceasta».

¹⁴ Soțiile voastre, copiii voștri, turmele voastre să rămână în țara pe care v-a dat-o Moise dincoace de Iordan, iar voi treceți în formație de luptă înaintea fraților voștri, toți cei viteji în luptă, ca să-i ajutați

¹⁵ până când Domnul le va da odihnă fraților voștri ca și vouă și vor lua în stăpânire și ei țara pe care le-o dă Domnul Dumnezeuul vostru. Atunci vă veți întoarce la țara moștenirii voastre și veți lua în stăpânire ceea ce Moise, slujitorul Domnului, v-a dat dincoace de Iordan, spre răsăritul soarelui”.

¹⁶ Ei i-au răspuns lui Iosue: „Tot ceea ce ne-ai poruncit vom face și oriunde ne vei trimite, vom merge;

¹⁷ așa cum am ascultat de Moise, vom asculta și de tine. Numai să fie Domnul Dumnezeuul tău cu tine așa cum a fost cu Moise.

¹⁸ Orice om care se va împotrivi gurii tale și nu va asculta cuvintele tale în tot ceea ce ne poruncești, va fi dat la moarte.

Numai să fii tare și curajos”.

2.

Trimiterea spionilor la Ierihon

¹ Iosue, fiul lui Nun, a trimis în ascuns din Sitim doi oameni ca spioni zicându-le: „Mergeți, vedeți țara și Ierihonul!”. Au plecat și au ajuns la casa unei prostituate, al cărei nume era Rahab, și au dormit acolo.

² I s-a spus regelui din Ierihon: „Niște oameni dintre fiii lui Israel au venit aici în timpul nopții ca să exploreze țara”.

³ Regele din Ierihon a trimis la Rahab să i se spună: „scoate-i pe oamenii care au venit la tine și au intrat în casa ta, pentru că au venit să exploreze toată țara”.

⁴ Femeia i-a luat pe cei doi bărbați și i-a ascuns. Ea a zis: “Este adevărat că niște bărbați au venit la mine, dar nu știam de unde sunt ei.

⁵ Dar când, pe întuneric, poarta trebuia să se închidă, oamenii au ieșit și nu știu încotro s-au dus. Urmăriți-i repede, căci îi puteți ajunge!”.

⁶ Ea îi suise pe terasă și-i ascunsese sub niște snopi de in pe care îl întinsese [acolo] pe terasă.

⁷ Oamenii i-au urmărit pe drumul spre Iordan, până la vad, iar poarta s-a închis în urma celor care urmăreau.

⁸ Înainte ca ei să se fi culcat, [Rahab] s-a urcat la ei pe terasă

⁹ și le-a zis: “știu că Domnul vă dă țara aceasta, că groaza de voi a căzut asupra noastră și toți locuitorii țării s-au înmuiat înaintea voastră.

¹⁰ Căci am auzit cum Domnul a secat apele Mării Roșii înaintea voastră atunci când ați ieșit din Egipt și ce le-ați făcut celor doi regi amorei dincolo de Iordan, lui Sihon și lui Og pe care i-ați nimicit.

¹¹ Am auzit și ni s-a înmuiat inima și nimeni nu a mai avut curaj înaintea voastră pentru că Domnul Dumnezeul vostru este Dumnezeu sus în ceruri și jos pe pământ.

¹² Acum, vă rog, jurați-mi pe Domnul că, așa cum eu am arătat bunăvoință față de voi, și voi veți arăta bunăvoință față de casa tatălui meu; și dați-mi un semn sigur

¹³ că îi veți lăsa în viață pe tatăl meu, pe mama mea, pe frații mei, pe surorile mele, pe toți ai lor și că ne veți scăpa de la moarte”.

¹⁴ Oamenii i-au zis: „viața noastră pentru a voastră, până la moarte! Dacă nu veți descoperi această faptă a noastră, când Domnul ne va da țara aceasta, vom arăta față de voi bunăvoință și fidelitate”.

¹⁵ Ea i-a coborât cu o funie pe fereastră, căci casa ei era pe zidul cetății; locuința ei era pe zid

¹⁶ și le-a zis: „Mergeți spre munte ca să nu vă întâlnească cei care vă urmăresc; ascundeți-vă acolo timp de trei zile până se vor întoarce urmăritorii voștri. Apoi mergeți în drumul vostru”.

¹⁷ Oamenii i-au zis: „Vom fi dezlegați de acest jurământ al tău pe care ne-ai pus să-l facem

¹⁸ când vom intra în țară, leagă funia aceasta stacojie la fereastra prin care ne-ai coborât și adună-i pe tatăl tău, pe mama ta, pe frații tăi și toată casa tatălui tău la tine în casă;

¹⁹ oricine va ieși dintre porțile casei tale afară, sângele lui va cădea asupra capului său iar noi vom fi nevinovați; și oricine va fi cu tine în casă, sângele lui să fie asupra capului nostru, dacă se va întinde mâna asupra lor.

²⁰ Și dacă vei dezvălui fapta aceasta a noastră, noi vom fi dezlegați de jurământul tău pe care ne-ai pus să-l facem”.

²¹ Ea a zis: “Să fie după cuvintele voastre”. I-a lăsat și ei au plecat. Ea a legat funia stacojie la fereastră.

²² Ei au plecat și au ajuns la munte unde au rămas trei zile, până când s-au întors cei care îi urmăreau. Urmăritorii i-au căutat pe toate căile, dar nu i-au găsit.

²³ Cei doi oameni s-au întors, au coborât de pe munte, au traversat [Iordanul], au ajuns la Iosue, fiul lui Nun și i-au istorisit tot ce li se întâmplase.

²⁴ Ei i-au zis lui Iosue: „Domnul a dat toată țara în mâinile noastre și toți locuitorii țării tremură înaintea noastră”.

3.

TRECEREA IORDANULUI

Pregătirile pentru trecere

¹ Iosue s-a sculat de dimineață și au pornit din Sitim toți fiii lui Israel; au ajuns la Iordan și au rămas peste noapte acolo înainte de a-l trece.

² După trei zile, scribii au trecut prin tabără

³ și au poruncit poporului: „Când veți vedea arca alianței Domnului Dumnezeului vostru dusă de preoții leviți, să vă ridicați de la locurile voastre și să mergeți după ea.

⁴ Dar să fie între voi și ea o distanță de circa două mii de coți. Să nu vă apropiați de ea ca să cunoașteți calea pe care veți merge, pentru că nu ați mai trecut pe calea [aceasta] până acum.

⁵ Iosue a zis poporului: “Sfințiți-vă, căci mâine Domnul va face lucruri minunate în mijlocul vostru!”.

⁶ Iosue le-a zis preoților: “Luați arca alianței și treceți înaintea poporului”. Ei au luat arca alianței și au mers înaintea poporului.

Ultimele indicații

⁷ Domnul i-a zis lui Iosue: “Astăzi voi începe să te înalț înaintea întregului Israel ca să știe că așa cum am fost cu Moise, tot așa sunt cu tine.

⁸ Poruncește-le preoților care duc arca alianței: «Când veți ajunge la marginea apelor Iordanului, să rămâneți în Iordan!»”.

⁹ Iosue le-a zis fiilor lui Israel: “Apropiați-vă și ascultați cuvintele Domnului Dumnezeului vostru”.

¹⁰ Iosue le-a zis: “Prin aceasta veți cunoaște că Dumnezeu cel viu este în mijlocul vostru, când va alunga dinaintea voastră pe canaaneeni, pe hetei, pe hevei, pe ferezei, pe gherghesei, pe amorei și pe iebusei.

¹¹ Iată, arca alianței Domnului întregului pământ trece înaintea voastră în Iordan.

¹² Acum, luați doisprezece bărbați din triburile lui Israel; câte un bărbat din fiecare trib.

¹³ Când tălpile picioarelor preoților care poartă arca alianței Domnului întregului pământ vor intra în apele Iordanului, se vor despărți: cele care curg de apele din partea de sus care vor sta ca un dig”.

Trecerea râului

¹⁴ Când poporul a ieșit din corturile lor ca să treacă Iordanul, preoții care duceau arca alianței erau înaintea poporului.

¹⁵ Când preoții, cei care duceau arca au ajuns la Iordan și când picioarele preoților care duceau arca s-au afundat în marginea apei – căci Iordanul era plin până peste maluri în zilele secerișului –

¹⁶ – apele Iordanului care coborau de sus s-au adunat ca într-un dig până foarte departe, la Adam, cetatea care este lângă Țartan, iar cele care coborau către marea din Arabah, Marea Sărată, au secat complet. Poporul a trecut în fața Ierihonului.

¹⁷ Preoții care duceau arca alianței Domnului s-au oprit pe uscat în mijlocul Iordanului și tot Israelul a trecut pe uscat până când tot poporul a terminat de trecut Iordanul.

Cele douăsprezece pietre

¹ Când tot poporul a terminat de trecut Iordanul, Domnul i-a zis lui Iosue:

² „Luați doisprezece bărbați din popor, câte un bărbat pentru fiecare trib!

³ Porunciți-le: «Luați de aici, din mijlocul Iordanului, din locul unde au stat picioarele preoților, douăsprezece pietre și aduceți-le cu voi și puneți-le în locul unde vă veți odihni noaptea»”.

⁴ Iosue i-a chemat pe cei doisprezece bărbați pe care-i alesese dintre fiii lui Israel, câte unul din fiecare trib.

⁵ Iosue le-a zis: „Treceți înaintea arcei Domnului Dumnezeului vostru, în mijlocul Iordanului, și fiecare să ia o piatră pe umăr, după numărul triburilor fiilor lui Israel,

⁶ pentru ca aceasta să fie un semn în mijlocul vostru. Când, mâine, fiii voștri vă vor întreba: «Ce sunt pietrele acestea pentru voi?»,

⁷ să le spuneți că apele Iordanului au fost despărțite înaintea arcei alianței Domnului. Când a trecut ea Iordanul, apele s-au despărțit. Pietrele acestea sunt amintire pentru fiii lui Israel în veci”.

⁸ Fiii lui Israel au făcut așa cum le poruncise Iosue. Au luat douăsprezece pietre din mijlocul Iordanului, cum îi spusese Domnul lui Iosue, după numărul triburilor fiilor lui Israel. Le-au adus cu ei la locul unde s-au stabilit.

⁹ Iosue a ridicat cele douăsprezece pietre în mijlocul Iordanului, în locul unde se opriseră picioarele preoților care duceau arca alianței. Ele au rămas acolo până în ziua de azi.

¹⁰ Preoții care duceau arca au rămas în mijlocul Iordanului până la împlinirea a tot ceea ce îi poruncise Domnul lui Iosue ca să spună poporului, potrivit cu tot ceea ce Moise îi poruncise lui Iosue. Poporul s-a grăbit și a trecut.

¹¹ Când poporul a terminat de traversat, a trecut și arca Domnului, iar preoții au trecut în fața poporului.

¹² Fiii lui Ruben, fiii lui Gad, și jumătate din tribul lui Manase, au trecut în formație de luptă înaintea fiilor lui Israel, după cum le spusese Moise.

¹³ Au trecut circa patruzeci de mii de [bărbați] pregătiți de război; au trecut înaintea Domnului pentru luptă în câmpia Ierihonului.

¹⁴ În ziua aceea Domnul l-a înălțat pe Iosue în ochii întregului Israel și s-au temut de el așa cum se temuseră de Moise, în toate zilele vieții lui.

¹⁵ Domnul i-a zis lui Iosue:

¹⁶ „Poruncește-le preoților care poartă arca mărturiei să iasă din Iordan”.

¹⁷ Și Iosue le-a poruncit preoților: „Ieșiți din Iordan”.

¹⁸ Când au ieșit preoții care duceau arca alianței Domnului din mijlocul Iordanului, când tălpile picioarelor preoților au călcat uscatul, apele Iordanului s-au întors la locul lor și au curs ca mai înainte peste toate malurile lui.

Sosirea la Ghilgal

¹⁹ Poporul a ieșit din Iordan în ziua a zecea a lunii întâi și și-a fixat tabăra la Ghilgal, la marginea de est a Ierihonului.

²⁰ Cele douăsprezece pietre pe care le luaseră din Iordan, Iosue le-a stabilit la Ghilgal.

²¹ [Iosue] le-a zis fiilor lui Israel: „Când într-o zi fiii voștri îi vor întreba pe părinții lor: «Ce sunt pietrele acelea?»

²² să le faceți cunoscut fiilor voștri: «Israel a trecut pe uscat Iordanul acesta».

²³ Căci Domnul Dumnezeul vostru a secat apele Iordanului înaintea voastră până când ați trecut, așa cum făcuse Domnul Dumnezeul vostru cu Marea Roșie pe care a secat-o înaintea noastră până când am trecut-o.

²⁴ pentru ca toate popoarele pământului să știe că mâna Domnului este puternică și să vă temeți de Domnul Dumnezeuul vostru în toate zilele.

5.

Circumcizia evreilor la Ghilgal

¹ Când au auzit toți regii amoreilor care erau dincolo de Iordan, spre apus, și toți regii canaaneenilor care erau lângă mare cum a secat Domnul apele Iordanului înaintea fiilor lui Israel până când l-au trecut, li s-au înmuiat inimile și nu mai era suflare în ei în fața fiilor lui Israel.

² În vremea aceea Domnul i-a zis lui Iosue: „Fă-ți cuțite din piatră și taie-i împrejur pe fiii lui Israel a doua oară”.

³ Iosue și-a făcut cuțite din piatră și i-a tăiat împrejur pe fiii lui Israel pe dealul Aralot.

⁴ Acesta este motivul pentru care Iosue i-a circumcis: tot poporul care ieșise din Egipt, bărbații, toți oamenii de luptă, muriseră în pustiu, pe drum, după ieșirea lor din Egipt.

⁵ Tot poporul care ieșise din Egipt era tăiat împrejur; dar tot poporul născut în pustiu, pe drum, după ieșirea din Egipt, nu era tăiat împrejur.

⁶ Căci patruzeci de ani au umblat fiii lui Israel prin pustiu până când s-a terminat tot poporul oamenilor de război care ieșiseră din Egipt și care nu ascultaseră de glasul Domnului. Acestora le jurase Domnul că nu vor vedea țara pe care Domnul o jurase părinților lor că ne-o va da, țară în care curge lapte și miere.

⁷ În locul lor i-a ridicat pe copiii lor. Iosue i-a tăiat împrejur, căci erau netăiați împrejur, pentru că nu-i tăiaseră împrejur pe drum.

⁸ După ce a terminat de tăiat împrejur tot poporul, au rămas în tabără până ce s-au vindecat.

⁹ Domnul i-a zis lui Iosue: „Astăzi am îndepărtat de la voi ocară Egiptului”. Și au pus locului acela numele de Ghilgal până în ziua de azi.

Celebrarea Paștelui

¹⁰ Fiii lui Israel și-au fixat tabăra la Ghilgal. Au celebrat Paștele în ziua a paisprezecea a lunii întâi, spre seară, în câmpia Ierihonului.

¹¹ În ziua următoare Paștelui, au mâncat din roadele țării azime și spice prăjite: chiar în ziua aceea.

¹² Mana a încetat în ziua următoare Paștelui când au mâncat din roadele țării; fiii lui Israel nu au mai avut mană. Au mâncat din produsele țării Canaanului în anul acela.

CUCERIREA IERIHONULUI

Arătarea căpeteniei oștirii Domnului

¹³ Când Iosue era aproape de Ierihon, și-a ridicat ochii și a văzut: iată, un om stătea în picioare înaintea lui cu sabia scoasă în mână. Iosue s-a dus la el și i-a zis: „Ești pentru noi, sau pentru adversarii noștri?”.

¹⁴ El a răspuns: “Nu, eu sunt căpetenia oștirii Domnului; acum am venit”. Iosue s-a aruncat cu fața la pământ, s-a prosternat și i-a zis: „Ce spune Domnul meu slujitorului său?”.

¹⁵ Căpetenia oștirii Domnului i-a zis lui Iosue: „Scoate-ți încălțăminte din picioare, căci locul pe care stai este sfânt”. Și Iosue

a făcut așa.

6.

Cucerirea Ierihonului

¹ Ierihonul era închis și încuiat în fața fiilor lui Israel. Nimeni nu ieșea și nimeni nu intra.

² Domnul i-a zis lui Iosue: “Tată, am dat în mâinile tale Ierihonul, pe regele lui și pe cei viteji în luptă.

³ Înconjurați cetatea, voi toți bărbații de război. Încercuiți cetatea o dată. Așa să faceți timp de șase zile.

⁴ Șapte preoți să poarte șapte trâmbițe [din corn] de berbec înaintea arcei; în ziua a șaptea, să înconjurați cetatea de șapte ori și preoții să sune din trâmbițe.

⁵ Când vor suna din cornul de berbec și când veți auzi sunetul trâmbiței, tot poporul să scoată strigăte puternice: va cădea zidul cetății și poporul să intre fiecare în dreptul său.

⁶ Iosue, fiul lui Nun, i-a chemat pe preoți și le-a zis: „Luați arca alianței și șapte preoți să poarte șapte trâmbițe [din corn] de berbec înaintea arcei Domnului.

⁷ A zis poporului: „Treceți și înconjurați cetatea. Cei înarmați să treacă înaintea arcei Domnului!”.

⁸ După ce Iosue a vorbit poporului, cei șapte preoți care purtau cele șapte trâmbițe [din corn] de berbec înaintea Domnului au trecut și au suflat în trâmbițe. Arca alianței Domnului mergea în urma lor.

⁹ Cei înarmați mergeau înaintea preoților care sunau din trâmbițe. Restul mergea în urma arcei; se mergea sunându-se din trâmbițe.

¹⁰ Iosue a poruncit poporului: „voi să nu strigați; să nu se audă vocile voastre și să nu iasă niciun cuvânt din gura voastră până în ziua în care vă voi spune: «Strigați!». Atunci să strigați”.

¹¹ Arca Domnului a înconjurat cetatea și a încercuit-o o dată. Au venit în tabără și au petrecut noaptea în tabără.

¹² Iosue s-a sculat de dimineață, iar preoții au luat arca Domnului.

¹³ Cei șapte preoți care purtau cele șapte trâmbițe [din corn] de berbec înaintea arcei Domnului mergeau și sunau din trâmbițe. Cei înarmați mergeau înaintea lor, iar restul mergea în urma arcei Domnului; se mergea sunându-se din trâmbițe.

¹⁴ Au înconjurat cetatea a doua zi o dată; apoi s-au întors în tabără. Așa au făcut timp de șase zile.

¹⁵ În ziua a șaptea, s-au sculat la ivirea zorilor și au înconjurat în același fel cetatea de șapte ori. Numai în ziua aceasta au înconjurat cetatea de șapte ori.

¹⁶ A șaptea oară, preoții sunau din trâmbițe, iar Iosue a zis poporului: „Strigați, căci Domnul v-a dat cetatea!”.

Exterminarea Ierihonului

¹⁷ Cetatea să fie dată nimicirii, ea și tot ceea ce este în ea, pentru Domnul. Numai Rahab, prostituata, și toți cei care sunt cu ea în casă să rămână în viață, deoarece i-a ascuns pe mesagerii pe care îi trimiseserăm noi.

¹⁸ Păziți-vă de ceea ce este dat nimicirii ca nu cumva să fiți voi dați nimicirii luând din ceea ce este dat nimicirii și să faceți din tabăra lui Israel un lucru dat nimicirii și s-o tulburați.

¹⁹ Tot argintul și aurul, toate lucrurile din bronz și din fier să fie consacrate Domnului și să intre în vistieria Domnului”.

²⁰ Poporul a strigat și ei au suflat în trâmbițe. Când poporul a auzit sunetul trâmbiței, a scos un strigăt puternic, zidul s-a prăbușit iar poporul a urcat în cetate, fiecare în dreptul lui. Și au cucerit cetatea

²¹ și au nimicit tot ce era în cetate: bărbat și femeie, copil și bătrân, bou, oaie și măgar i-au trecut prin ascuțișul sabiei.

²² Iosue a zis celor doi bărbați care exploraseră țara: „Mergeți la casa femeii prostituate și scoateți-o de acolo pe ea și tot ceea ce are ea, după cum i-ați jurat!”.

²³ Tinerii spioni au mers și au scos-o pe Rahab, pe tatăl ei, pe mama ei, pe frații ei și tot ce avea ea: au scos toată familia ei și i-au așezat în afara taberei lui Israel.

²⁴ Cetatea au ars-o împreună cu tot ce era în ea; numai argintul, aurul și toate obiectele din bronz și din fier le-au pus în vistieria casei Domnului.

²⁵ Dar pe Rahab, prostituata, casa tatălui ei și tot ce avea ea, Iosue i-a lăsat în viață. Ea a locuit în mijlocul lui Israel până în ziua de azi pentru că îi ascunsese pe solii pe care-i trimisese Iosue să cerceteze Ierihonul.

Blestemul celui care va rezidi Ierihonul

²⁶ Atunci a jurat Iosue și a zis:

„Blestemat să fie înaintea Domnului

omul care se va ridica

să zidească din nou cetatea aceasta a Ierihonului!

Va pune fundamentul pe întâiul său născut

și pe cel mai mic va stabili porțile ei”.

²⁷ Domnul a fost cu Iosue și faima lui [s-a răspândit] în toată țara.

7.

Păcatul lui Acan și consecințele lui

¹ Fiii lui Israel au violat [regula] nimicirii: Acan, fiul lui Carmi, fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah, din tribul lui Iuda, a luat din ce era dat nimicirii și s-a aprins mânia lui Dumnezeu împotriva fiilor lui Israel.

² Iosue a trimis din Ierihon niște bărbați la Ai, care este lângă Bet-Aven, la răsărit de Betel, și le-a zis: „Mergeți și explorați ținutul”. Oamenii au mers și au explorat [cetatea] Ai.

³ S-au întors la Iosue și i-au spus: „Să nu urce tot poporul. Să urce cam două-trei mii de oameni ca să lovească cetatea. Nu obosi tot poporul până acolo, căci ei sunt puțini”.

⁴ Au mers acolo din popor circa trei mii de oameni, dar au luat-o la fugă dinaintea oamenilor din Ai.

⁵ Oamenii din Ai au lovit circa treizeci și șase de oameni dintre ei; i-au urmărit de la poartă până la Șebarim și i-au lovit în vale. Inima poporului s-a înmuiat și a devenit ca apa.

Rugăciunea lui Iosue

⁶ Iosue și-a sfâșiat hainele, s-a aruncat cu fața la pământ până seara înaintea arcei Domnului, el și bătrânii lui Israel, și și-au presărat praf pe cap.

⁷ Iosue a zis: „Ah, Doamne Dumnezeule, pentru ce ai făcut poporul acesta să treacă Iordanul? Ca să ne dai în mâinile amoreilor și să ne nimicești? De ne-am fi mulțumit să rămânem dincolo de Iordan!

⁸ O, Doamne, ce voi spune după ce Israelul a întors spatele dinaintea dușmanului său?

⁹ Canaaneenii și toți locuitorii țării vor auzi, ne vor înconjura și vor șterge numele nostru de pe pământ. Ce vei face cu numele tău cel mare?”.

Răspunsul Domnului

- ¹⁰ Domnul a zis lui Iosue: “Scoală-te! De ce stai culcat cu fața [la pământ]?”
- ¹¹ Israel a păcătuit; au călcat legământul meu pe care li-l poruncisem. Au luat din ce era de dat nimicirii, au și furat și au pus printre lucrurile lor.
- ¹² Fiii lui Israel nu pot să se ridice în fața dușmanilor lor. Întorc spatele înaintea dușmanilor lor căci ei sunt de dat nimicirii. Eu nu voi mai fi cu voi dacă nu veți nimici ce este de dat nimicirii din mijlocul vostru.
- ¹³ Ridică-te, sfințește poporul și spune: «Sfințiți-vă pentru mâine, căci așa zice Domnul Dumnezeu lui Israel: «În mijlocul tău este un lucru care trebuia dat nimicirii, Israele; nu vei putea să te ridici înaintea dușmanilor tăi până când nu vei scoate ce este de dat nimicirii din mijlocul vostru».
- ¹⁴ Să vă apropiați mâine dimineată după triburile voastre. Tribul pe care-l va arăta Domnul să se apropie familie după familie; familia pe care o va arăta Domnul să se apropie casă după casă; casa pe care o va arăta Domnul să se apropie bărbat după bărbat.
- ¹⁵ Cel care va fi arătat cu lucrul de dat nimicirii, să fie ars în foc, el și tot ce are el, pentru că a călcat alianța Domnului și a făcut nelegiuire în Israel»”.

Descoperirea vinovatului și pedeapsa

- ¹⁶ Iosue s-a sculat dis-de-dimineată și a făcut să se apropie Israelul după triburile sale. A fost arătat tribul lui Iuda.
- ¹⁷ A făcut să se apropie familia lui Iuda și a fost arătată familia lui Zerah; a făcut să se apropie familia lui Zerah, bărbat după bărbat, și a fost arătat Zabdi.
- ¹⁸ A făcut să se apropie casa lui Zabdi, bărbat după bărbat, și a fost arătat Acan, fiul lui Carmi, fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah, din tribul lui Iuda.
- ¹⁹ Iosue i-a zis lui Acan: “Fiul meu, dă glorie și laudă Domnului Dumnezeului lui Israel și povestește-mi ce ai făcut. Nu-mi ascunde [nimic]”.
- ²⁰ Acan i-a răspuns lui Iosue: „Într-adevăr, eu am păcătuit împotriva Domnului Dumnezeului lui Israel și am făcut așa:
- ²¹ Am văzut în pradă o manta frumoasă de Șinear, două sute de sicli de argint și un lingou de aur în greutate de cincizeci de sicli; le-am pofit și le-am luat; iată, sunt ascunse în pământ în mijlocul cortului meu, iar argintul este dedesubt”.
- ²² Iosue a trimis mesageri care au alergat la cort; și iată lucrurile erau ascunse în cortul lui [Acan], iar argintul era dedesubt.
- ²³ Le-au luat din mijlocul cortului, le-au adus la Iosue și la toți fiii lui Israel și le-au pus înaintea Domnului.
- ²⁴ Iosue l-a luat pe Acan, fiul lui Zerah, argintul, mantaua, lingoul de aur, pe fiii și fiicele lui Acan, boii lui, măgarii, turmele, cortul lui și tot ce era al lui – întreg Israelul era cu el. I-au dus în valea Acor.
- ²⁵ Iosue a zis: “Pentru ce ne-ai tulburat? Domnul te va tulbura pe tine astăzi”. Tot Israelul l-a ucis cu pietre. I-au ars în foc și i-au ucis cu pietre.
- ²⁶ Au ridicat deasupra lui o mare grămadă de pietre care este până în ziua de astăzi. Domnul și-a încetat mânia. De aceea au dat locului acelaia numele de „Valea Acor” până în ziua de azi.

8.

CUCERIREA CETĂȚII AI

Porunca dată lui Iosue

- ¹ Domnul i-a zis lui Iosue: “Nu te teme și nu te înspăimânta! Ia-i cu tine pe toți oamenii de război, scoală-te, mergi la Ai. Iată, îl dau în mâinile tale pe regele din Ai și poporul lui, cetatea lui și ținutul lui.
- ² Să faci [cetății] Ai și regelui ei cum ai făcut Ierihonului și regelui lui: să păstrați pentru voi numai prada de război și animalele. Pune pe cineva care să supravegheze cetatea din spatele ei”.

Manevra lui Iosue

³ Iosue s-a sculat cu toți oamenii de război ca să meargă la Ai. A ales treizeci de mii de bărbați viteji și puternici pe care i-a trimis noaptea

⁴ și le-a poruncit: „Aveți grijă să supravegheați cetatea din spatele cetății; nu vă îndepărtați prea mult de cetate și fiți pregătiți cu toții.

⁵ Eu și tot poporul care este cu mine ne vom apropia de cetate. Când ei vor ieși în întâmpinarea noastră, ca prima dată, noi vom fugi dinaintea lor.

⁶ Ei vor ieși după noi iar noi îi vom atrage departe de cetate. Ei vor spune: «Ei fug dinaintea noastră ca și prima dată»; iar noi vom fugi dinaintea lor.

⁷ Voi să ieșiți atunci din locul unde supravegheați și să luați în stăpânire cetatea. Domnul Dumnezeuul vostru o dă în mâna voastră.

⁸ Când veți pune mâna pe cetate, să dați foc cetății. Să faceți după cuvântul Domnului. Aveți grijă ce v-am poruncit”.

⁹ Iosue i-a trimis, iar ei s-au dus la locul de supraveghere; s-au așezat între Betel și Ai, la vest de Ai. Iosue a rămas în noaptea aceea în mijlocul poporului.

¹⁰ Iosue s-a sculat dis-de-dimineață, a inspectat poporul și a mers el și bătrânii lui Israel înaintea poporului, spre Ai.

¹¹ Toți oamenii de luptă care erau cu el au mers, s-au apropiat și au venit în fața cetății. Și-au fixat tabăra la nord de Ai; o vale era între ei și Ai.

¹² [Iosue] a luat circa cinci mii de oameni și i-a pus supraveghetori între Betel și Ai, la vest de cetate.

¹³ Poporul a așezat tabăra la nord de cetate și supraveghetorii la vest de cetate. Iosue s-a dus în noaptea aceea în mijlocul văii.

Bătălia de la Ai

¹⁴ Când a văzut regele din Ai [aceasta], oamenii din Ai s-au grăbit, s-au sculat și au ieșit înaintea lui Israel la luptă, el și tot poporul său la locul fixat, în față cu Arabah. Dar el nu știa că i se întinsese o cursă din spatele cetății.

¹⁵ Iosue și tot Israelul s-au prefăcut că sunt bătuți și au fugit pe drumul spre pustiu.

¹⁶ Au adunat tot poporul din cetate ca să-i urmărească. L-au urmărit pe Iosue și au fost atrași departe de cetate.

¹⁷ Nu a rămas niciun om în Ai și în Betel care să nu fi ieșit după Israel. Au lăsat cetatea deschisă și l-au urmărit pe Israel.

¹⁸ Domnul i-a zis lui Iosue: “Întinde sulita pe care o ai în mână spre Ai căci o voi da în mâna ta!”. Și Iosue a întins sulita pe care o avea în mână spre cetate.

¹⁹ Cei care supravegheau s-au ridicat de la locul lor și au alergat când el și-a întins mâna, au intrat în cetate și au cucerit-o. Și s-au grăbit să dea foc cetății.

²⁰ Oamenii din Ai s-au întors și, iată, fum se ridica din cetate până la ceruri. Nu știau încotro s-o apuce. Poporul [lui Israel] care fugea spre pustiu s-a întors împotriva urmăritorilor.

²¹ Iosue și tot Israelul au văzut că supraveghetorii cuceriseră cetatea și fum urca din cetate; s-au întors și i-au lovit pe oamenii din Ai.

²² Ceilalți au ieșit din cetate împotriva lor, așa că [oamenii din Ai] erau în mijlocul lui Israel: unii într-o parte și alții în cealaltă. I-au lovit până când nu a mai rămas niciun supraviețuitor sau fugar.

²³ Pe regele din Ai l-au prins și l-au adus viu la Iosue.

²⁴ Când Israelul a terminat de ucis toți locuitorii din Ai în câmpie, în pustiu în care-l urmăriseră și toți au căzut prin ascuțișul sabiei până au fost nimiciți, tot Israelul s-a întors la Ai și l-au trecut prin ascuțișul sabiei.

²⁵ Toți cei care au căzut în ziua aceea, bărbați și femei, au fost douăsprezece mii, toți oameni din Ai.

Exterminarea

²⁶ Iosue nu și-a tras mâna cu care întinsese sulita până când au fost dați nimicirii toți locuitorii din Ai.

²⁷ Doar animalele și prada cetății Israel le-a ținut pentru sine, după cuvântul Domnului pe care-l poruncise lui Iosue.

²⁸ Iosue a ars [cetatea] Ai și a făcut din ea pentru totdeauna un morman de dărâmături până în ziua de azi.

²⁹ Pe regele din Ai l-a spânzurat de un copac până spre seară. La apusul soarelui, Iosue a poruncit să coboare cadavrul său de pe copac și să-l arunce lângă poarta cetății. Și au ridicat peste el un morman mare de pietre [care a rămas] până în ziua de azi.

SACRIFICIUL ȘI LECTURA LEGII PE MUNTELE EBAL

Altarul de piatră

³⁰ Atunci Iosue a zidit un altar pentru Domnul Dumnezeu lui Israel pe muntele Ebal,

³¹ așa cum le poruncise Moise fiilor lui Israel, slujitorul Domnului, și cum este scris în cartea legii lui Moise: un altar din pietre întregi care nu fuseseră atinse de lamă de fier. Au adus pe el ardere de tot Domnului și jertfe de împăcare.

Lectura legii

³² Acolo [Iosue] a scris pe pietre o copie a legii lui Moise; a scris-o înaintea fiilor lui Israel.

³³ Tot Israelul, bătrânii, scribii și judecătorii lui stăteau de o parte și de alta a arcei, înaintea preoților leviți care duceau arca alianței Domnului – atât străinul cât și băștinașul – jumătate dintre ei în dreptul muntelui Garizim și jumătate în dreptul muntelui Ebal, după cum poruncise Moise, slujitorul Domnului, ca să binecuvânteze poporul lui Israel, la început.

³⁴ După acestea, [Iosue] a citit toate cuvintele legii, binecuvântarea și blestemul, după cum este scris în cartea legii.

³⁵ Nu a rămas niciun cuvânt din tot ce poruncise Moise pe care Iosue să nu-l fi citit în fața întregii adunări a lui Israel, în fața femeilor, copiilor și străinilor care mergeau în mijlocul lor.

9.

TRATATUL DINTRE ISRAEL ȘI CEI DIN GABAON

Coaliție împotriva lui Israel

¹ Când au auzit toți regii care sunt dincoace de Iordan, pe munte, pe câmpie și pe toată coasta Mării celei Mari, până în dreptul Libanului: heteii, amoreii, canaaneenii, ferezeii, heveii și iebuseii,

² s-au adunat împreună printr-o înțelegere ca să lupte împotriva lui Iosue și împotriva lui Israel.

Violența celor din Gabaon

- ³ Locuitorii din Gabaon au auzit ce făcuse Iosue [cetăților] Ierihon și Ai.
- ⁴ Ei au recurs la o viclenie: au mers și s-au prefăcut a fi soli; au luat saci vechi pe măgarii lor și burdufuri vechi, rupte și cârpite pentru vin,
- ⁵ iar în picioare aveau sandale vechi și cârpite; aveau haine vechi pe ei, iar toată pâinea proviziilor lor era uscată și mucegăită.
- ⁶ Au mers la Iosue în tabără, la Ghilgal, și i-au zis lui și tuturor oamenilor din Israel: „Noi venim dintr-o țară îndepărtată; acum încheiați o alianță cu noi”.
- ⁷ Oamenii lui Israel au răspuns heveililor: „Poate că voi locuiți în mijlocul nostru. Cum să încheiem alianță cu voi?”.
- ⁸ Ei i-au zis lui Iosue: „Noi suntem slujitorii tăi”. Iosue le-a zis: „Cine sunteți voi și de unde veniți?”.
- ⁹ Ei i-au răspuns: “Slujitorii tăi vin dintr-o țară foarte depărtată datorită numelui Domnului Dumnezeului tău căci am auzit tot ceea ce a făcut în Egipt
- ¹⁰ și ce le-a făcut celor doi regi ai amoreilor dincolo de Iordan, lui Sihon, regele din Heșbon, și lui Og, regele din Basan, care era la Aștarot.
- ¹¹ Bătrânii noștri și toți locuitorii din țara noastră ne-au zis: «Luați cu voi provizii pentru drum, mergeți înaintea lor și spuneți-le: «Noi suntem sclavii voștri; acum faceți alianță cu noi» ».
- ¹² Această pâine a noastră era caldă când am luat-o ca provizii de acasă în ziua când am plecat să venim la voi; acum este uscată și fărâmițată.
- ¹³ Aceste burdufuri pentru vin, când le-am umplut, erau noi; iată-le, s-au rupt; hainele și sandalele noastre s-au uzat de lungimea prea mare a drumului”.
- ¹⁴ Bărbații [lui Israel] au luat din proviziile lor fără să-l întrebe pe Domnul.
- ¹⁵ Iosue a făcut pace cu ei și a încheiat o alianță cu ei ca să-i lase în viață, iar căpeteniile comunității au făcut jurământ cu ei.
- ¹⁶ După trei zile de la încheierea alianței cu ei, [israeliții] au aflat că sunt vecini cu ei și că locuiesc în mijlocul lor.
- ¹⁷ Fiii lui Israel au plecat și au ajuns în cetățile lor a treia zi. Cetățile lor erau: Gabaon, Chefira, Beerot și Chiriat-Iearim.
- ¹⁸ Însă nu i-au bătut întrucât căpeteniile adunării făcuseră jurământ cu ei pe Domnul Dumnezeu lui Israel. Toată adunarea a murmurat împotriva căpeteniilor.

Statutul gabaoniților

- ¹⁹ Toate căpeteniile au zis întregii adunări: “Am făcut jurământ cu ei pe Domnul Dumnezeu lui Israel și acum nu putem să ne atingem de ei.
- ²⁰ Iată ce le vom face: îi vom lăsa în viață ca să nu vină peste noi mânia din cauza jurământului pe care l-am făcut cu ei”.
- ²¹ Căpeteniile le-au spus: „Să rămână în viață!”. Ei au fost tăietori de lemne și cărători de apă pentru toată adunarea, după cum le spusese căpeteniile
- ²² Iosue i-a chemat și le-a zis: “Pentru ce ne-ați înșelat zicând: «Suntem de foarte departe de voi», pe când voi locuiți în mijlocul nostru?
- ²³ Acum sunteți blestemați. Nu veți înceta să fiți sclavi, tăietori de lemne și purtători de apă pentru casa Dumnezeului meu”.
- ²⁴ Ei i-au răspuns lui Iosue: „Sclavii tăi au auzit ceea ce i-a poruncit Domnul Dumnezeu tău lui Moise, slujitorul său, că vă va da toată țara și că îi va nimici pe locuitorii țării înaintea voastră. Ne-am temut foarte mult de voi și de aceea am făcut lucrul acesta.
- ²⁵ Acum iată-ne în mâinile tale; fă cu noi ce este bine și ce este drept în ochii tăi.
- ²⁶ Iosue le-a făcut astfel: i-a salvat din mâna fiilor lui Israel și nu i-au omorât.
- ²⁷ Din ziua aceea, Iosue i-a pus ca tăietori de lemne și purtători de apă pentru comunitate și pentru altarul Domnului până în ziua de azi, în locul pe care avea să-l aleagă.

CUCERIREA SUDULUI PALESTINEI

Cinci regi pornesc la luptă împotriva Gabaonului

- ¹ Când a auzit Adoni-Țedec, regele Ierusalimului, că Iosue a luat [cetatea] Ai și a distrus-o – așa cum a făcut Ierihonului și regelui său, tot așa a făcut și [cetății] Ai și regelui ei – și că locuitorii Gabaonului au făcut pace cu Israel și erau în mijlocul lor,
- ² atunci s-a temut foarte mult fiindcă Gabaon era o cetate mare ca una dintre cetățile regale – era mai mare decât Ai – și toți bărbații ei erau viteji.
- ³ Adoni-Țedec, regele Ierusalimului, a trimis la Hoham, regele din Hebron, la Piream, regele din Iarmut, la Iafia, regele din Lachiș și la Debir, regele din Eglon să se spună:
- ⁴ „Urcați-vă la mine și ajutați-mă ca să batem Gabaonul, căci a făcut pace cu Iosue și cu fiii lui Israel”.
- ⁵ S-au adunat și au urcat cei cinci regi ai amoreilor: regele Ierusalimului, regele din Hebron, regele din Iarmut, regele din Lachiș și regele din Eglon, ei și toate armatele lor. Și-au fixat tabăra lângă Gabaon și au luptat împotriva lui.

Iosue ia apărarea Gabaonului

- ⁶ Oamenii din Gabaon au trimis să-i spună lui Iosue în tabăra de la Ghilgal: „Nu-i abandona pe slujitorii tăi; urcă repede la noi: salvează-ne și ajută-ne, căci s-au unit împotriva noastră toți regii amoreilor care locuiesc în munți”.
- ⁷ Iosue a urcat de la Ghilgal, el și tot poporul bun de luptă care erau cu el și toți bărbații viteji.
- ⁸ Domnul i-a zis lui Iosue: „Nu te teme de ei căci i-am dat în mâna ta; niciunul dintre ei nu va rămâne în picioare înaintea ta.
- ⁹ Iosue a venit pe neașteptate peste ei; a urcat din Ghilgal pe timpul întregii nopți.

Ajutorul de sus

- ¹⁰ Domnul i-a pus în derută în fața lui Israel și le-a provocat o înfrângere grea la Gabaon; i-au urmărit pe drumul care urcă la Bet-Horon și i-au bătut până la Azeca și până la Macheda.
- ¹¹ Pe când fugeau ei dinaintea lui Israel coborând din Bet-Horon, Domnul a făcut să cadă peste ei pietre mari din cer până la Azeca și au murit. Cei care au murit de ploaia de pietre au fost mai mulți decât cei pe care i-au ucis fiii lui Israel cu sabia.
- ¹² Atunci Iosue i-a vorbit Domnului în ziua când i-a pus Domnul pe amorei înaintea fiilor lui Israel; și a zis el înaintea lui Israel:
- „Oprește-te, soare, asupra Gabaonului,
și tu, lună, asupra văii Aialonului!”
- ¹³ Soarele s-a oprit
și luna a stat
până când poporul a fost răzbunat față de dușmanii săi.
Nu este oare scris în *Cartea celui Drept*:
„Soarele s-a oprit pe bolta cerului
și nu s-a grăbit să apună aproape o zi întreagă”.
- ¹⁴ N-a mai fost o zi ca aceea nici înainte și nici după când Domnul să fi ascultat glasul unui om. Căci Domnul a luptat pentru Israel.

Cei cinci regi în grota de la Macheda

- ¹⁵ Iosue și tot Israelul care era cu el s-au întors în tabăra de la Ghilgal.
- ¹⁶ Acei cinci regi au fugit și s-au ascuns într-o peșteră la Macheda.
- ¹⁷ I s-a spus lui Iosue: „Au fost găsiți cei cinci regi ascunși într-o peșteră la Macheda”.
- ¹⁸ Iosue a zis: „Prăvăliți niște pietre mari la intrarea peșterii și puneți oameni ca să păzească.
- ¹⁹ Însă voi nu vă opriți, ci urmăriți-i pe dușmanii voștri și loviți-i din spate; nu -i lăsați să intre în cetățile lor, căci Domnul Dumnezeuul vostru i-a dat în mâna voastră”.
- ²⁰ Când Iosue și fiii lui Israel au încetat să-i mai lovească până la nimicire, aceia dintre ei care au scăpat, au intrat în cetăți întărite.
- ²¹ Tot poporul s-a întors în pace la Iosue, în tabără la Macheda, fără ca cineva să murmure împotriva fiilor lui Israel.
- ²² Iosue a zis: „Deschideți intrarea peșterii, aduceți-i afară la mine pe cei cinci regi din peșteră!”.
- ²³ Ei au făcut așa și i-au adus la el pe cei cinci regi din peșteră: pe regele Ierusalimului, pe regele din Hebron, pe regele din Iarmut, pe regele din Lachiș și pe regele din Eglon.
- ²⁴ După ce i-au adus la Iosue pe cei regi, Iosue i-a chemat pe toți bărbații lui Israel și le-a zis căpeteniilor oamenilor de război care merseseră cu el: „Apropiați-vă și puneți-vă picioarele pe grumajii acestor regi”. Ei s-au apropiat și au pus picioarele pe grumajii lor.
- ²⁵ Iosue le-a zis: “Nu vă temeți și nu tremurați, ci fiți tari și curajoși. și îmbărbătați-vă, căci așa va face Domnul tuturor dușmanilor voștri împotriva cărora veți lupta”.
- ²⁶ După aceea Iosue i-a lovit și i-a omorât; i-a spânzurat de cinci copaci și au rămas spânzurați de copaci până seara.
- ²⁷ La apusul soarelui, Iosue a poruncit să-i dea jos din copaci; i-au aruncat în peștera în care se ascunseseră și au pus la intrarea peșterii pietre mari care sunt până în ziua de azi.

Cucerirea orașelor din sudul Canaanului

- ²⁸ În ziua aceea Iosue a luat [cetatea] Macheda și a trecut-o prin ascuțișul sabiei; i-a nimicit pe regele ei și pe toți cei care erau în ea și nu a lăsat pe nimeni să scape. I-a făcut regelui din Macheda așa cum îi făcuse regelui din Ierihon.
- ²⁹ Iosue și tot Israelul care era cu el au trecut de la Macheda la Libna și au pornit război împotriva Libnei.
- ³⁰ Domnul a dat-o și pe ea în mâna lui Israel. I-a trecut prin ascuțișul sabiei pe regele ei și pe toți cei care erau în ea și nu a lăsat pe nimeni să scape. I-a făcut regelui ei așa cum îi făcuse regelui din Ierihon.
- ³¹ Iosue și tot Israelul care era cu el a trecut de la Libna la Lachiș, și-a fixat tabăra lângă el și a pornit război împotriva lui.
- ³² Domnul a dat [cetatea] Lachiș în mâna lui Israel care a capturat-o a doua zi. A trecut-o prin ascuțișul sabiei pe ea și pe toți cei care erau în ea, după cum făcuse la Libna.
- ³³ Atunci a urcat Horam, regele din Ghezer, ca să dea ajutor [cetății] Lachiș. Iosue l-a lovit pe el și poporul lui, fără să lase pe cineva să scape.
- ³⁴ Iosue și tot Israelul care era cu el a trecut de la Lachiș la Eglon, și-a fixat tabăra lângă el și a pornit război împotriva lui.
- ³⁵ În ziua aceea l-a capturat și l-a trecut prin ascuțișul sabiei pe el și pe toți cei care erau în el. În ziua aceea l-a nimicit așa cum făcuse și la Lachiș.
- ³⁶ Iosue și tot Israelul care era cu el a urcat de la Eglon la Hebron și a pornit război împotriva lui.
- ³⁷ L-a capturat și l-a trecut prin ascuțișul sabiei, pe el, pe regele lui, toate cetățile lui și pe toți cei care erau în el. Nu a lăsat pe nimeni să scape, așa cum făcuse la Eglon, și l-a nimicit pe el și pe toți cei care erau în el.
- ³⁸ Iosue și tot Israelul care era cu el s-a întors la Debir și a pornit război împotriva lui.

³⁹ L-a capturat și pe regele lui și toate cetățile sale le--a trecut prin ascuțișul sabiei. L-a nimicit pe el și pe toți cei care erau în el: nu a lăsat pe nimeni să scape. După cum a făcut la Hebron, așa a făcut cu Debirul și cu regele lui. Tot așa făcuse cu Libna și cu regele ei.

Recapitularea cuceririlor din sud

⁴⁰ Iosue a lovit tot ținutul muntos, Negheb, Șefelah, Așdod și pe toți regii lor; nu a lăsat pe nimeni să scape. I-a nimicit pe toți, după cum poruncise Domnul Dumnezeu lui Israel.

⁴¹ Iosue i-a lovit de la Cadeș-Barnea până la Gaza, tot ținutul Goșen până la Gabaon.

⁴² Iosue a capturat în același timp toți regii aceia și ținuturile lor, pentru că Domnul Dumnezeu lui Israel a luptat pentru Israel.

⁴³ Iosue și tot Israelul care era cu el s-au întors în tabără la Ghilgal.

11.

CUCERIREA NORDULUI

Coaliția regilor din nord

¹ Când a auzit Iabin, regele din Hațor, a trimis [mesageri] la Iobab, regele din Madon, la regele din Șimron, la regele din Acșaf,

² la regii care sunt la nord, în munți, în Arabah, la sud de Chineret, în Șefelah și la Nafot-Dor, la vest,

³ la canaaneeni, spre est și spre vest, la amorei, la hetei, la ferezei, la iebusei, în munte, și la hevei, la poalele Hermonului, în ținutul Mițpa.

⁴ Au ieșit ei și toate taberele lor, popor numeros ca nisipul de pe țărmul mării de mulți, cai și care în număr foarte mare.

⁵ S-au adunat toți acești regi, au venit și și-au fixat tabăra împreună la apele Merom ca să pornească război împotriva Israelului.

⁶ Domnul i-a zis lui Iosue: „Nu te teme de ei, căci mâine, pe vremea aceasta, îi voi da bătuți pe toți înaintea lui Israel. Să le tai cailor tendoanele și să arzi în foc carele lor”.

⁷ Iosue a venit cu tot poporul bun de luptă care era cu el împotriva lor pe neașteptate la apele Merom și au năvălit asupra lor.

⁸ Domnul i-a dat în mâna lui Israel. I-au bătut și i-au urmărit până la Sidonul cel Mare, până la Misrefot-Maim și până în valea Mițpa, spre răsărit; i-au lovit fără să lase pe nimeni să scape.

⁹ Iosue le-a făcut după cum îi spusese Domnul: le-a tăiat cailor tendoanele și a ars în foc carele lor.

Cucerirea cetății Hațor și a altor cetăți din nord

¹⁰ În acel timp, Iosue s-a întors și a capturat [cetatea] Hațor, iar pe regele ei l-a trecut prin ascuțișul sabiei. Hațorul era mai înainte capitala tuturor acelor ținuturi.

¹¹ I-au lovit pe toți cei care erau în el distrugându-i cu sabia. Nu a rămas nimeni în el. A ars [cetatea] Hațor în foc.

¹² Iosue a capturat toate cetățile acelor regi și pe toți regii lor și i-a trecut prin ascuțișul sabiei nimicindu-i așa cum Moise, slujitorul Domnului, poruncise.

¹³ Israelul n-a ars niciuna dintre cetățile așezate pe dealuri, în afară numai de Hațor, care a fost ars de Iosue.

¹⁴ Toată prada acelor cetăți și animalele, fiii lui Israel le-au luat pentru ei. Doar pe oameni i-au trecut prin ascuțișul sabiei nimicindu-i: nu au lăsat pe nimeni să scape.

¹⁵ După cum îi poruncise Domnul lui Moise, slujitorul său, așa i-a poruncit Moise lui Iosue și așa a făcut Iosue. Nu a neglijat nimic din tot ceea ce îi poruncise Domnul lui Moise.

Desăvârșirea cuceririi

¹⁶ Iosue a luat toată țara aceasta: [ținutul] muntos, întregul Negheb, tot ținutul Goșen, Șefelah, Arabah, Muntele lui Israel și valea sa,

¹⁷ de la muntele Halac, care se înalță spre Seir, până la Baal-Gad, în valea Libanului, la poalele muntelui Hermon. I-a capturat pe toți regii lor, i-a lovit și i-a omorât.

¹⁸ Timp de multe zile Iosue a purtat război împotriva acelor regi.

¹⁹ Nu a existat nicio cetate care să fi făcut pace cu fiii lui Israel, cu excepția heveilor care locuiau în Gabaon: pe toate le-a capturat prin luptă.

²⁰ Căci de la Domnul a fost să se împietrească inima lor ca să declare război împotriva Israelului ca să fie nimicite fără nicio milă; să fie nimicite după cum i-a poruncit Domnul lui Moise.

Lupta împotriva anachimilor

²¹ În acel timp, Iosue a venit și i-a nimicit pe anachimii din munți: din Hebron, din Debir, din Anab, din toți munții lui Iuda și din toți munții lui Israel. Iosue i-a nimicit împreună cu cetățile lor.

²² Nu au mai rămas anachimi în țara fiilor lui Israel; doar la Gaza, la Gat și la Așdod au mai rămas.

²³ Iosue a cucerit toată țara, după cum îi poruncise Domnul lui Moise. Iosue a dat-o ca moștenire lui Israel, conform cu împărțirea lor pe triburi. Apoi țara s-a odihnit de război.

12.

Regii învinși la est de Iordan

¹ Aceștia sunt regii țării pe care i-au învins fiii lui Israel și ale căror ținuturi le-au moștenit dincolo de Iordan, spre răsăritul soarelui, de la râul Arnon până la muntele Hermon și întregul Arabah, spre răsărit:

² pe Sihon, regele amoreilor care locuia în Heșbon și domnea de la Aroer, care este pe malul râului Arnon, jumătatea văii și peste jumătatea din Galaad, până la râul Iaboc, care este hotarul fiilor lui Amon,

³ de la Arabah până la Marea Chineret, spre răsărit, de la Marea Arabah, Marea Sărată, spre rasarti, pe drumul spre Bet-Ieșimot, de la Teman la poalele muntelui Pisga;

⁴ teritoriul lui Og, regele din Basan, un supraviețuitor al refaimilor care locuia la Aștarot și la Edrei

⁵ și domnea de la Muntele Hermon până la Salca, peste tot Basanul până la hotarul cu [fiii] lui Gheșur și ai lui Maaca, și peste jumătate din Galaad, hotarul lui Sihon, regele din Heșbon.

⁶ Moise, slujitorul Domnului, și fiii lui Israel le-au cucerit. Moise, slujitorul Domnului, le-a dat [țara] ca moștenire [fiilor] lui Ruben, [fiilor] lui Gad și la jumătate din tribul lui Manase.

Regii învinși la vest de Iordan

⁷ Aceștia sunt regii pe care i-au învins Iosue și fiii lui Israel dincoace de Iordan, spre vest, de la Baal-Gad, în valea Libanului, și până la muntele Halac care se înalță spre Seir. Iosue i-a dat ca moștenire triburilor lui Israel conform cu împărțirea lor,

⁸ în [ținutul] muntos, în Șefelah, în Arabah, în Așdot, în pustiu, la sud de hetei, de amorei, de canaaneni, de ferezei, de hevei și de iebusei:

⁹ regele Ierihonului, unul; regele din Ai, care este lângă Betel, unul;

¹⁰ regele Ierusalimului, unul; regele din Hebron, unul;

¹¹ regele din Iarmut, unul; regele din Lachiș, unul;

¹² regele din Eglon, unul; regele din Ghezer, unul;

¹³ regele din Debir unul; regele din Gheder, unul;

¹⁴ regele din Horma, unul; regele din Arad, unul;

¹⁵ regele din Libna, unul; regele din Adulam, unul;

¹⁶ regele din Macheda, unul; regele din Betel, unul;

¹⁷ regele din Tapuah, unul; regele din Hefer, unul;

¹⁸ regele din Afec, unul; regele din Lașaron, unul;

¹⁹ regele din Madon, unul; regele din Hațor, unul;

²⁰ regele din Șimron-Meron, unul; regele din Acșaf, unul;

²¹ regele din Taanac, unul; regele din Meghido, unul;

²² regele din Chedeș, unul; regele din Iocneam, la Carmel, unul;

²³ regele din Dor, de la Nafat-Dor, unul; regele din Goim, la Ghilgal, unul;

²⁴ regele din Tirța, unul. Toți regii, treizeci și unu.

13.

ÎMPĂRȚIREA ȚĂRII ÎNTRE TRIBURI

Teritoriile care mai sunt de ocupat

¹ Iosue a îmbătrânit și Domnul i-a zis: „De-acum ești bătrân și țara care a mai rămas să fie luată în stăpânire este foarte mare.

² Aceasta este țara care a mai rămas: toate teritoriile filistenilor și cele ale [fiilor] lui Gheșur,

³ de la Șihor, care este la hotarul Egiptului, până la hotarul Ecronului, spre nord, care este socotit canaanean, cele cinci provincii filistene: Gaza, Așdod, Așchelon, Gat, Ecron, și avimii,

⁴ de la Teman, toată țara canaaneenilor, de la Ara, care este a Sidonienilor, până la Afec, hotarul amoreilor,

⁵ ținutul celor din Ghebal și tot Libanul spre răsăritul soarelui, de la Baal-Gad la poalele muntelui Hermon, până la intrarea în Hamat;

⁶ toți locuitorii din munți, de la Liban până la Misrefot-Maim, toți sidonienii. Eu îi voi alunga dinaintea copiilor lui Israel. Tu dă numai țara aceasta ca moștenire fiilor lui Israel, după cum ți-am poruncit.

⁷ Acum împarte țara aceasta ca moștenire celor nouă triburi și jumătății tribului lui Manase,

⁸ cu ei, fiii lui Ruben și cei ai lui Gad și-au luat moștenirea lor pe care le-a dat-o Moise dincolo de Iordan, spre răsărit, așa cum le-a dat-o Moise, slujitorul Domnului:

⁹ de la Aroer, care este pe malul râului Arnon și de la cetatea care este în mijlocul văii, întreg platoul Madaba, până la Dibon;

¹⁰ toate cetățile lui Sihon, regele amoreilor, care domnea la Heșbon, până la hotarul fiilor lui Amon;

¹¹ Galaadul, teritoriul [fiilor] lui Gheșur și al [fiilor] lui Maaca, tot muntele Hermon și tot Basanul până la Salca;

¹² întreg regatul lui Og, în Basan, care domnea în Aștarot și în Edrei, el fiind supraviețuitor dintre refaimi, pe care Moise îi

lovise și îi alungase.

¹³ Fiii lui Israel nu i-au alungat pe [fiii] lui Gheșur și pe [fiii] lui Maaca. Aceștia au locuit în mijlocul lui Israel până în ziua de azi.

¹⁴ Numai tribului lui Levi nu i-a dat moștenire. Sacrificiile prin foc ale Domnului Dumnezeuului lui Israel sunt moștenirea lui, după cum le-a zis [Domnul].

Tribul lui Ruben

¹⁵ Moise a dat tribului fiilor lui Ruben după familiile lor.

¹⁶ Ei au avut ca teritoriu de la Aroer, care este pe malul râului Arnon și cetatea care este în mijlocul văii și tot platoul de lângă Madaba,

¹⁷ Heșbonul și toate cetățile lui de pe platou, Dibonul, Bamot-Baal, Bet-Baal-Meon,

¹⁸ Iahaș, Chedemot, Mefaat,

¹⁹ Chiriataim, Sibma, Ţeret-Haşahar, pe muntele văii,

²⁰ Bet-Peor, poalele muntelui Pisga, Bet-Ieșimot,

²¹ toate cetățile de pe platou, întreg regatul lui Sihon, regele amoreilor, care domnea la Heșbon: Moise îl lovise pe el și căpeteniile din Madian, pe Evi, Rechem, Ţur, Hur și Reba, conducători ai lui Sihon, care locuiau în țară.

²² Între cei pe care i-au ucis, fiii lui Israel l-au omorât cu sabia și pe Balaam, fiul lui Beor, ghicitorul.

²³ Hotarul fiilor lui Ruben a fost Iordanul. Acest teritoriu a fost moștenirea fiilor lui Ruben, după familiile lor: cetățile și satele lor.

Tribul lui Gad

²⁴ Moise a dat tribului lui Gad și fiilor lui Gad după familiile lor.

²⁵ Teritoriul lor a fost Iazerul, toate cetățile Galaadului, jumătate din țara fiilor lui Amon până la Aroer, față în față cu Raba,

²⁶ de la Heșbon până la Ramat-Mițpa și Betonim, de la Mahanaim până la hotarul Debirului,

²⁷ și în vale, Bet-Haram, Bet-Nimra, Sucot și Ţafon, ceea ce a rămas din regatul lui Sihon regele din Heșbon. Hotar era Iordanul până la țărmul Mării Chinneret, dincolo de Iordan, spre est.

²⁸ Aceasta este moștenirea fiilor lui Gad, după familiile lor: cetățile și satele lor.

Jumătatea tribului lui Manase

²⁹ Moise a dat la jumătate din tribul lui Manase și a aparținut [acestei] jumătăți a fiilor lui Manase, după familiile lor:

³⁰ teritoriul lor a fost de la Mahanaim, tot Basanul, întregul regat al lui Og, regele Basanului, întregul Havot-Iair, care este în Basan, șaiszeci de cetăți.

³¹ Jumătate din Galaad, Aștarot și Edrei, cetăți din regatul lui Og, în Basan, [au fost date] fiilor lui Machir, fiul lui Manase, adică la jumătate din fiii lui Machir, după familiile lor.

³² Pe acestea le-a dat Moise ca moștenire în stepele Moabului, dincolo de Iordan, în dreptul Ierihonului, spre răsărit.

³³ Moise n-a dat nicio moștenire tribului lui Levi; Domnul Dumnezeuul lui Israel, el este moștenirea lor, după cum îi spusese [Domnul].

TRIBURILE DIN CISIORDANIA

¹ Acestea sunt [teritoriile] pe care le-au moștenit fiii lui Israel în țara Canaanului. pe care li le-au împărțit Eleazar, preotul, și Iosue, fiul lui Nun și căpeteniile de familie triburilor fiilor lui Israel.

² S-a împărțit prin tragere la sorți – după cum poruncise Domnul prin Moise – celor nouă triburi și jumătate.

³ Căci Moise dăduse moștenire celor două triburi și jumătate dincolo de Iordan. Însă leviților nu le-a dat nicio moștenire printre ei.

⁴ Fiii lui Iosif erau două triburi: Manase și Efraim. Iar leviților nu le-au dat nicio parte în țară în afară de cetăți de locuit și terenuri pentru turmele lor și pentru bunurile lor.

⁵ După cum i-a poruncit Domnul lui Moise, așa au făcut fiii lui Israel și au împărțit țara.

Partea lui Caleb

⁶ Fiii lui Iuda s-au apropiat de Iosue, la Ghilgal, iar Caleb, fiul lui Iefune, cheneul, i-a zis: „Tu știi ce i-a spus Domnul lui Moise, omul lui Dumnezeu, cu privire la mine și cu privire la tine, la Cadeș-Barnea.

⁷ Eram în vârstă de patruzeci de ani când Moise, slujitorul Domnului, m-a trimis din Cadeș-Barnea ca să cercetez țara și i-am adus informații sincere.

⁸ Frații mei, care au mers cu mine, au descurajat poporul, însă eu l-am urmat întru-totul pe Domnul Dumnezeul meu.

⁹ În ziua aceea Moise a jurat: «Fără îndoială, ținutul pe care a călcat piciorul tău îl vei primi ca moștenire tu și fiii tăi pentru totdeauna pentru că l-ai urmat întru- totul pe Domnul Dumnezeul meu».

¹⁰ Acum, iată că Domnul m-a ținut în viață, după cum a spus, acești patruzeci și cinci de ani de când Domnul a spus aceasta lui Moise, care a condus Israelul în pustiu și astăzi sunt în vârstă de optzeci și cinci de ani.

¹¹ Astăzi sunt încă în putere, ca atunci când Moise m-a trimis: puterea mea de atunci este aceeași cu cea de acum, fie pentru război, fie pentru a ieși și pentru a intra.

¹² Acum dă-mi muntele acesta despre care a vorbit Domnul pe vremea aceea pentru că ai auzit atunci că acolo sunt anachimi și că sunt cetăți mari și întărite. Dacă Domnul va fi cu mine, îi voi alunga, după cum a spus Domnul.

¹³ Iosue l-a binecuvântat pe Caleb, fiul lui Iefune, și i-a dat ca moștenire Hebronul.

¹⁴ De aceea, Hebronul a fost moștenirea lui Caleb, fiul lui Iefune, cheneul, până astăzi pentru că îl urmăse întru-totul pe Domnul Dumnezeul lui Israel.

¹⁵ Numele Hebronului era mai înainte Chiriath-Arba: [Arba] era om mare printre anachimi. Țara s-a odihnit de război.

Tribul lui Iuda

¹ Partea căzută prin sorți pentru tribul fiilor lui Iuda, după familiile lor, era spre hotarul cu Edomul până la pustiul Sin, spre Negheb, în partea cea mai de sud.

² Hotarul lor era Negheb: de la țărmul Mării Sărate, de la zona care se întinde spre partea de sud,

³ ieșea spre sud de urcușul Acrabim, trecea spre Sin și urca la sud de Cadeș Barnea, trecea spre Hebron, urca spre Adar și se întorcea spre Carcaa,

⁴ trecea prin Ațmon, ieșea spre râul Egiptului: teritoriul avea ieșiri spre mare. Acesta este pentru voi hotarul de sud.

⁵ Hotarul de est era Marea Sărată până la revărsarea Iordanului. Hotarul părții de nord era de la zona mării, de la revărsarea

Iordanului,

⁶ urca spre Bet Hogla, trecea la nord de Bet Araba, urca spre piatra lui Bohan, fiul lui Ruben;

⁷ urca spre Debir, din valea Acor spre nord întorcându-se spre Ghilgal, față în față cu urcușul Adumim, care este la sud de râu. Hotarul trecea spre apele de la En-Şemeş, iar ieşirile lui erau spre En-Roghel.

⁸ Hotarul urca spre Valea Ben-Hinom spre partea de sud a iebuseilor, adică Ierusalimul, urca spre vârful muntelui care este în fața Văii Hinom, spre vest, care este la capătul văii Refaim, spre nord.

⁹ Din vârful muntelui, hotarul se întorcea spre izvorul apelor Neftoah, ieşea spre cetățile muntelui Efron și se întorcea spre Baala, adică Chiriati-learim.

¹⁰ Hotarul se întorcea de la Baala spre vest, spre muntele Seir, trecea prin partea de nord a muntelui Iearim, adică Chesalon, cobora la Bet Şemeş și trecea prin Timna.

¹¹ Hotarul ieşea spre partea de nord a Ecronului, se întorcea spre Şicron și trecea prin Muntele Baala și ieşea la Iabneel. Teritoriul avea ieşirile la mare.

¹² Hotarul de vest era Marea cea Mare. Acesta este teritoriul fiilor lui Iuda, de jur împrejur, după familiile lor.

Clanul lui Caleb ocupă teritoriul Hebronului

¹³ Lui Caleb, fiul lui Iefune, i-au dat parte printre fiii lui Iuda, după cuvântul Domnului [adresat] lui Iosue: Chiriati-Arba – tatăl lui Anac – adică Hebron.

¹⁴ Caleb i-a izgonit de acolo pe cei trei fii ai lui Anac: Şeşai, Ahiman și Talmai, copiii lui Anac.

¹⁵ De acolo a urcat împotriva locuitorilor din Debir care mai înainte se numea Chiriati-Sefer.

¹⁶ Caleb a zis: „Celui care va lua [cetatea] Chiriati-Sefer și o va captura, i-o voi da pe Acsa, fiica mea, de soție”.

¹⁷ Otniel, fiul lui Chenaz, fratele lui Caleb, a capturat-o; și Caleb i-a dat-o pe Acsa, fiica sa, de soție.

¹⁸ Când ea a venit, l-a sfătuit să ceară un ogor de la tatăl ei. Ea a coborât de pe măgar, iar Caleb i-a zis: „Ce-i cu tine?”.

¹⁹ Ea a zis: „Dă-mi o binecuvântare. Pentru că mi-ai dat un pământ secetos, dă-mi și izvoare de apă”. El i-a dat izvoarele de sus și izvoarele de jos.

²⁰ Aceasta este moștenirea tribului fiilor lui Iuda, după familiile lor.

Localitățile din Iuda

²¹ Cetățile din partea cea mai îndepărtată a tribului fiilor lui Iuda, spre hotarul cu Edom, în Negheb, sunt: Cabteel, Eder, Iagur,

²² China, Dimona, Adada,

²³ Chedeş, Haţor, Itnan,

²⁴ Țif, Telem, Bealot,

²⁵ Haţor-Hadata, Cheriati-Heţron, adică Haţor,

²⁶ Amam, Şema, Molada,

²⁷ Haţar-Gada, Heşmon, Bet-Palet,

²⁸ Haţar-Şual, Beer-Şeba, Biziotia,

²⁹ Baala, Iim, Aţem,

³⁰ Eltolad, Chesil, Horma,

³¹ Țiclag, Madmana, Sansana,

- ³² Lebaot, Șilhim, Ain, și Rimon. Toate cetățile sunt douăzeci și nouă, împreună cu satele lor.
- ³³ În Șefelah: Eștaol, Țoreea, Așna,
- ³⁴ Zanoah, En-Ganim, Tapuah, Enam,
- ³⁵ Iarmut, Adulam, Soco, Azeca,
- ³⁶ Șaaraim, Aditaim, Ghedera și Ghederotaim; paisprezece cetăți și satele lor.
- ³⁷ Țenan, Hadașa, Migdal-Gad,
- ³⁸ Dilean, Mițpa, Iocteel,
- ³⁹ Lachiș, Boțcat, Eglon,
- ⁴⁰ Cabon, Lahmas, Chitliș,
- ⁴¹ Ghederot, Bet-Dagon, Naama și Macheda; șaisprezece cetăți și satele lor.
- ⁴² Libna, Eter, Așan,
- ⁴³ Iiftah, Așna, Nețib,
- ⁴⁴ Cheila, Aczib, și Mareșa; nouă cetăți, și satele lor.
- ⁴⁵ Ecron, filialele și satele lui;
- ⁴⁶ de la Ecron și spre mare, toate împrejurimile de lângă Așdod și satele lor,
- ⁴⁷ Așdod, filialele și satele lui; Gaza, filialele și satele ei, până la râul Egiptului și la Marea cea Mare, care este hotarul.
- ⁴⁸ În munte: Șamir, Iatir, Soco,
- ⁴⁹ Dana, Chiriat-Sana, adică Debir,
- ⁵⁰ Anab, Eștemo, Anim,
- ⁵¹ Goșen, Holon, și Ghilo, unsprezece cetăți și satele lor.
- ⁵² Arab, Ruma, Eșean,
- ⁵³ Janum, Bet-Tapuah, Afeca,
- ⁵⁴ Humta, Chiriat-Arba, adică Hebron, și Țior; nouă cetăți și satele lor.
- ⁵⁵ Maon, Carmel, Zif, Iuta,
- ⁵⁶ Izreel, Iocdeam, Zanoah,
- ⁵⁷ Cain, Ghibea, și Timna; zece cetăți și satele lor.
- ⁵⁸ Halhul, Bet-Țur, Ghedor,
- ⁵⁹ Maarat, Bet-Anot și Eltecon; șase cetăți și satele lor.
- ⁶⁰ Chiriat-Baal, adică Chiriat-Iearim, și Raba; două cetăți și satele lor.
- ⁶¹ În pustiu: Bet-Araba, Midin, Secaca,
- ⁶² Nibșan, Ir-Hamelah și En-Ghedi; șase cetăți și satele lor.
- ⁶³ Fiii lui Iuda nu au putut să-i alunge pe iebuseii care locuiau în Ierusalim; iebuseii au locuit cu fiii lui Iuda la Ierusalim până astăzi.

16.

Triburile lui Efraim și Manase

¹ Lui Iosif i-a căzut la sorți [teritoriul] de la Iordan, în dreptul Ierihonului, spre apele Ierihonului și pustiu care urcă de la

Ierihon la Muntele Betel,

² se îndrepta de la Betel la Luz și trecea spre hotarul cu [fiii] lui Archi, la Atarot.

³ Cobora spre vest până la hotarul [fiilor] lui Iaflet, până la hotarul cu Bet-Horonul de Jos până la Ghezer și avea ieșirile la mare.

⁴ Și fiii lui Iosif, Manase și Efraim, l-au luat ca moștenire.

⁵ Acesta este teritoriul fiilor lui Efraim, după familiile lor: hotarul moștenirii lor era de la est de Atarot-Adar până la Bet-Horonul de sus.

⁶ Se îndrepta spre vest, la Micmetat, în partea de nord, se întorcea la est, spre Taanat Șilo și se întorcea spre est de Ianoah.

⁷ Cobora de la Ianoah la Atarot și la Naarat, atinge Ierihonul și ieșea la Iordan.

⁸ Din Tapuah mergea spre vest, spre râul Cana, și avea ieșirile la mare. Aceasta a fost moștenirea tribului fiilor lui Efraim, după familiile lor.

⁹ Fiii lui Efraim aveau și cetăți puse de o parte în mijlocul moștenirii fiilor lui Manase, toate cetăți împreună cu satele lor.

¹⁰ Ei nu i-au alungat pe canaaneenii care locuiau în Ghezer; canaaneenii au locuit printre Efraim până astăzi și au plătit tribut.

17.

Tribul lui Manase

¹ [Aceasta este partea de moștenire] căzută la sorți lui Manase, întâiul născut al lui Iosif: lui Machir, întâiul născut al lui Manase, tatăl lui Galaad, pentru că era un războinic, [i-a revenit] Galaadul și Basanul.

² Și ceilalți fii ai lui Manase [și-au primit parte], după familiile lor: fiii lui Abiezer, fiii lui Helec, fiii lui Azriel, fiii lui Sihem, fiii lui Hefer, fiii lui Șemida. Aceștia sunt fiii lui Manase, fiul lui Iosif, de parte bărbătească, după familiile lor.

³ Țelofhad, fiul lui Hefer, fiul lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, nu a avut fii, ci numai fiice. Acestea sunt numele fiicelor lui: Mahla, Noa, Hogla, Milca și Tirța.

⁴ Ele au venit înaintea lui Eleazar, preotul, înaintea lui Iosue, fiul lui Nun, și a căpeteniilor și au zis: „Domnul i-a poruncit lui Moise să ne dea moștenire printre frații noștri”. Și le-a dat, după porunca Domnului, moștenire printre frații tatălui lor.

⁵ Lui Manase i-au revenit zece părți, în afară de ținutul Galaadului și al Basanului, dincolo de Iordan.

⁶ Căci fiicele lui Manase au avut moștenire între fiii lui, iar țara Galaadului a fost pentru ceilalți fii ai lui Manase.

⁷ Hotarul lui Manase era de la Așer, la Micmetat, care în față cu Sihem, mergea la dreapta, până la locuitorii din En-Tapuah.

⁸ [Ținutul] Tapuah era al fiilor lui Manase; Tapuah, la hotarul cu Manase, era al fiilor lui Efraim.

⁹ Hotarul cobora spre râul Cana. La sud de râu, cetățile erau ale lui Efraim, printre cetățile lui Manase. Teritoriul lui Manase era la nord de râu și avea ieșirile la mare,

¹⁰ spre sud era al lui Efraim și spre nord al lui Manase, iar marea era hotarul lui. Se întâlnea cu Așer spre nord și cu Isahar spre est.

¹¹ În Isahar și în Așer, Manase avea: Bet-Șean cu satele lui, Ibleam cu satele lui, locuitorii din Dor cu satele lui, locuitorii din En-Dor cu satele lui, locuitorii din Taanac cu satele lui și locuitorii din Meghido cu satele lui: cele trei înălțimi.

¹² Fiii lui Manase nu au putut să cucerească acele cetăți, iar canaaneenii au continuat să locuiască în ținutul acela.

¹³ Când fiii lui Israel au devenit puternici, i-au supus pe canaaneeni unui tribut, dar nu i-au alungat.

Reclamațiile fiilor lui Iosif

¹⁴ Fiii lui Iosif i-au spus lui Iosue: „De ce ne-ai dat ca moștenire prin sorți numai o singură parte? Noi suntem un popor numeros după cum ne-a binecuvântat Domnul.

¹⁵ Iosue le-a zis: „Dacă sunteți un popor numeros, urcați în pădure și tăiați-o pentru voi acolo, în țara ferezeilor și a refaimilor, dacă muntele Efraim e prea strâmt pentru voi!”.

¹⁶ Fiii lui Iosif au zis: „Muntele nu ne ajunge și toți canaaneenii care locuiesc în ținutul din vale, cei ce sunt la Bet-Șean și în satele lui și cei ce sunt în Valea Izreel au care de fier”.

¹⁷ Iosue a zis casei lui Iosif, lui Efraim și lui Manase: „Voi sunteți un popor numeros și puterea voastră este mare, nu veți avea o singură parte,

¹⁸ ci veți avea muntele, căci veți tăia pădurea și ieșirile ei vor fi ale voastre; îi veți alunga pe canaaneeni, deși ei au care de fier și deși sunt puternici”.

18.

Împărțirea teritoriului pentru celelalte șapte triburi

¹ Toată adunarea fiilor lui Israel s-a adunat la Șilo și au întins acolo cortul întâlnirii. Țara era supusă înaintea lor.

² Între fiii lui Israel au rămas șapte triburi care nu primiseră partea lor de moștenire.

³ Iosue le-a zis fiilor lui Israel: „Până când veți șovăi să mergeți să luați în stăpânire țara pe care v-a dat-o Domnul Dumnezeuul părinților voștri?

⁴ Luați câte trei bărbați pentru fiecare trib și eu îi voi trimite să meargă, să străbată țara și să o descrie fiecare în parte; apoi să vină la mine.

⁵ S-o împartă în șapte părți; Iuda să rămână la hotarul de sud, iar casa lui Iosif să rămână la hotarul de nord.

⁶ Voi să descrieți cele șapte părți ale țării și să aduceți la mine aici. Voi arunca sorții pentru voi aici în fața Domnului Dumnezeului nostru.

⁷ Leviții nu au parte de moștenire între voi, căci preoția Domnului este moștenirea lor. Gad, Ruben și jumătate din tribul lui Manase și-au primit partea lor de moștenire dincolo de Iordan, spre est, după cum le-a dat Moise, slujitorul Domnului”.

⁸ Bărbații au pornit să străbată țara. Iosue le-a poruncit celor care s-au dus să descrie țara: „Mergeți, străbateți țara și descrieți-mi-o; întoarceți-vă la mine și aici eu voi arunca sorții pentru voi înaintea Domnului, la Șilo”.

⁹ Bărbații au mers, au străbătut țara și au descris-o într-o carte, după cetăți, în șapte părți. Au venit la Iosue în tabără, la Șilo.

¹⁰ Iosue a aruncat pentru ei sorții la Șilo, înaintea Domnului. Acolo Iosue le-a împărțit fiilor lui Israel țara, după cum le-a ieșit la sorți.

Tribul lui Beniamin

¹¹ [Mai întâi] au căzut sorții pentru tribul fiilor lui Beniamin, după familiile lor: teritoriul lor, după sorți, se întinde între fiii lui Iuda și fiii lui Iosif.

¹² În partea de nord, hotarul era de la Iordan, urca spre partea Ierihonului, spre nord, continua în munți, spre vest, și avea ieșirile în pustiul Bet-Aven.

¹³ De acolo trecea prin Luz, spre sud de Luz, adică Betel, cobora la Atarot-Adar, la muntele care este la sud de Bet-Horonul de jos.

¹⁴ În partea de vest, hotarul se întorcea spre sud, de la muntele care este în față cu Bet-Horon, spre sud, și avea ieșirile la Chiriati-Baal, adică Chiriati-Iearim, cetate a fiilor lui Iuda. Aceasta era partea de vest.

¹⁵ Partea de sud era de la capătul [cetății] Chiriati-Iearim. Hotarul mergea spre vest, spre izvorul apelor Neftoah.

¹⁶ Hotarul cobora spre extremitatea muntelui care este în față cu Valea Ben-Hinom, care este în valea Refaim, spre nord. Valea Hinom cobora spre partea Iebuseilor, spre sud, la En-Roghel.

¹⁷ Continua de la nord și ieșea la En-Șemeș, apoi la Ghelilot, care este față în față cu urcușul Adumim, și cobora la piatra lui Bohan, fiul lui Ruben.

¹⁸ Trecea spre partea care este în față cu Arabah, la nord, și cobora la Arabah,

¹⁹ trecea spre partea [cetății] Bet-Hogla, spre nord, și avea ieșirile la zona Mării Sărate, spre nord, spre revărsarea Iordanului, la sud. Acesta era hotarul de sud.

²⁰ Iordanul era hotarul lor în partea de est. Aceasta este moștenirea fiilor lui Benjamin, după hotarele lor de jur împrejur, după familiile lor.

Cetățile lui Benjamin

²¹ Tribul fiilor lui Benjamin aveau cetățile [acestea]: Ierihon, Bet-Hogla, Emec-Chețit,

²² Bet-Araba, Temaraim, Betel,

²³ Avim, Para, Ofra,

²⁴ Chefar-Amonai, Ofni și Gheba; douăsprezece cetăți și satele lor.

²⁵ Gabaon, Rama, Beerot,

²⁶ Mițpa, Chefira, Moța,

²⁷ Rechem, Irpeel, Tareala,

²⁸ Tēla, Elef, Iebus, adică Ierusalim, Ghibeat și Chiriat; paisprezece cetăți și satele lor. Aceasta este moștenirea fiilor lui Benjamin, după familiile lor.

19.

Tribul lui Simeon

¹ În al doilea rând, sorții au căzut pentru Simeon, pentru tribul fiilor lui Simeon, după familiile lor. Moștenirea lor era în mijlocul moștenirii fiilor lui Iuda.

² În partea lor de moștenire erau: Beer-Șeba, Șeba, Molada,

³ Hațar-Șual, Bala, Ațem,

⁴ Eltolad, Betul, Horma,

⁵ Tīclag, Bet-Marcabot, Hațar-Susa,

⁶ Bet-Lebaot și Șaruhen, treisprezece cetăți și satele lor;

⁷ Ain, Rimon, Eter și Așan, patru cetăți și satele lor,

⁸ și toate satele din împrejurimile acestor cetăți până la Baalat-Beer, Ramat Negheb. Aceasta este moștenirea tribului fiilor lui Simeon, după familiile lor.

⁹ Moștenirea fiilor lui Simeon a fost luată din partea fiilor lui Iuda; căci partea fiilor lui Iuda era prea mare pentru ei și de aceea fiii lui Simeon au avut moștenire în mijlocul moștenirii lor.

Teritoriul tribului lui Zabulon

¹⁰ În al treilea rând, sorții au căzut pentru fiii lui Zabulon, după familiile lor și hotarul moștenirii lor era până la Sarid.

¹¹ Hotarul lor urca spre vest, spre Mareala, se întindea spre Dabeșet, apoi spre râul care este în față cu Iocneam.

¹² De acolo, de la Sarid, spre est, spre răsăritul soarelui, până la hotarul de la Chislot-Tabor, ieșea la Dabrat și urca la Iafia.

¹³ De acolo trecea spre răsărit, la est de Ghita-Hefer, la Ita-Cațin, și ieșea la Rimon care se întindea până la Nea.

¹⁴ Hotarul se întorcea de la sud de Hannaton și avea ieșirile în valea Iftah-El,

¹⁵ Catat, Nahalal, Șimron, Ideala, Betleem: douăsprezece cetăți și satele lor.

¹⁶ Aceasta este moștenirea fiilor lui Zabulon, după familiile lor: aceste cetăți și satele lor.

Teritoriul tribului lui Isahar

¹⁷ În al patrulea rând, sorții au căzut pentru fiii lui Isahar, după familiile lor.

¹⁸ Hotarul lor era spre Izreel, Chesulot, Șunem,

¹⁹ Hafaraim, Șion, Anaharat,

²⁰ Rabit, Chișion, Abeț,

²¹ Remet, En-Ganim, En-Had, și Bet-Pațet;

²² hotarul atingea Taborul, Șahațima, Bet-Șemeș și ieșea la Iordan: șaisprezece cetăți și satele lor.

²³ Aceasta este moștenirea tribului fiilor lui Isahar, după familiile lor: aceste cetăți și satele lor.

Teritoriul tribului lui Așer

²⁴ În al cincilea rând, sorții au căzut pentru tribul fiilor lui Așer, după familiile lor.

²⁵ Hotarul lor era Helcat, Hali, Beten, Acșaf,

²⁶ Alamelec, Ameid și Mișeal; atingea, spre vest, Carmelul și Șihor-Libnat;

²⁷ se întorcea spre răsăritul soarelui, la Bet-Dagon, atingea [teritoriul lui] Zabulon și valea Iftah-El, la nord de Bet-Emec și Neiel, și ieșea la stânga de Cabul,

²⁸ Hebron, Rehob, Hamon și Cana, până la Sidonul cel Mare.

²⁹ Hotarul se întorcea spre Rama până la fortăreața Tir; se întorcea spre Hosa și avea ieșirile la mare, dinspre partea Aczib,

³⁰ Uma, Afec și Rehob: douăzeci și două de cetăți și satele lor.

³¹ Aceasta este moștenirea tribului fiilor lui Așer, după familiile lor: aceste cetăți și satele lor.

Teritoriul tribului lui Neftali

³² În al șaselea rând, sorții au căzut pentru fiii lui Neftali, după familiile lor.

³³ Hotarul lor era de la Helef, de la Elon Bețaananim, Adami-Necheb și Iabneel până la Lacum, și avea ieșirile la Iordan.

³⁴ Hotarul se întorcea spre vest la Aznot-Tabor și ieșea de acolo la Hucoc; se atingea de Zabulon, la sud, la vest de Așer și de Iuda, iar Iordanul era spre răsăritul soarelui.

³⁵ Fortărețele erau: Țidim, Țer, Hamat, Racat, Chineret,

³⁶ Adama, Rama, Hațor,

³⁷ Chedeș, Edrei, En-Hațor,

³⁸ Ireon, Migdal-El, Horem, Bet-Anat și Bet-Șemeș: nouăsprezece cetăți și satele lor.

³⁹ Aceasta este moștenirea tribului fiilor lui Neftali, după familiile lor: aceste cetăți și satele lor.

Teritoriul tribului lui Dan

⁴⁰ În al șaptelea rând, sorții au căzut pentru tribul fiilor lui Dan, după familiile lor.

⁴¹ Hotarul moștenirii era Țorea, Eștaol, Ir-Șemeș,

⁴² Șaalabin, Aialon, Ifta,

⁴³ Elon, Timnata, Ecron,

⁴⁴ Elteche, Ghibeton, Baalat,

⁴⁵ Iehud, Bene-Berac, Gat-Rimon,

⁴⁶ Me-Iarcon și Racon, cu hotarul care este față în față cu Yafo.

⁴⁷ Ținutul fiilor lui Dan se întindea de acolo. Fiii lui Dan au urcat și au luptat împotriva lui Leșem; l-au capturat, l-au trecut prin ascuțișul sabiei, l-au luat în stăpânire și au locuit în el. Au dat [cetății] Leșem numele de Dan, după numele tatălui lor.

⁴⁸ Aceasta este moștenirea tribului fiilor lui Dan, după familiile lor: aceste cetăți și satele lor.

⁴⁹ Când fiii lui Israel au terminat de împărțit țara, după hotarele ei, i-au dat lui Iosue, fiul lui Nun, o moștenire în mijlocul lor.

⁵⁰ După cuvântul Domnului, i-au dat cetatea pe care o cerea el: Timnat-Serah, în muntele lui Efraim. El a zidit cetatea și a locuit în ea.

⁵¹ Acestea sunt moștenirile pe care le-au împărțit prin sorți Eleazar, preotul, Iosue, fiul lui Nun, și căpeteniile de familie ale triburilor fiilor lui Israel, înaintea Domnului, la Șilo, la ușa cortului întâlnirii. Și au terminat de împărțit țara.

20.

Cetățile de refugiu

¹ Domnul i-a spus lui Iosue:

² „Vorbește-le fiilor lui Israel: «Luați-vă cetăți de refugiu, despre care v-am vorbit prin Moise,

³ unde să poată fugi ucigașul care omoară pe cineva din greșală, fără voie: să fie pentru voi refugiu din fața răzbunătorului sângelui.

⁴ [Ucigașul] să fugă într-una din aceste cetăți, să stea la intrare, la poarta cetății, și să le spună de situația lui bătrânilor acelei cetăți; ei să-l primească la ei în cetate, să-i dea un loc unde să locuiască cu ei.

⁵ Dacă răzbunătorul sângelui îl va urmări, ei să nu-l dea pe ucigaș în mâinile lui; căci fără să vrea l-a omorât pe aproapele lui și fără să-l fi urât înainte.

⁶ El să locuiască în cetatea aceasta până se va sta înaintea adunării la judecată, până la moartea marelui preot care este în zilele acelea. Atunci să se întoarcă ucigașul și să vină în cetatea și în casa lui, în cetatea de unde fugise»”.

⁷ Au consacrat Chedeșul, în Galileea, în muntele lui Neftali; Sihemul în muntele lui Efraim și Chiriati-Arba, adică Hebron, în muntele lui Iuda.

⁸ Dincolo de Iordan, la est de Ierihon, au luat [cetatea] Bețer, în pustiu, pe platou, din tribul lui Ruben, Ramot în Galaad, din tribul lui Gad, și Golan, în Basan, din tribul lui Manase.

⁹ Acestea au fost cetățile stabilite pentru toți fiii lui Israel și pentru străinul care locuiește în mijlocul lor, ca să fugă acolo oricine va uide pe cineva din greșală și să nu moară mâna răzbunătorului sângelui până când va sta în fața adunării.

21.

Cetățile leviților

¹ S-au apropiat căpeteniile de familie ale leviților de Eleazar, preotul, de Iosue, fiul lui Nun, și de căpeteniile de familie ale triburilor fiilor lui Israel.

² Le-au vorbit la Șilo, în țara Canaanului: “Domnul a poruncit prin Moise ca să ni se dea cetăți de locuit, cu terenurile lor pentru animalele noastre”.

³ Fiii lui Israel au dat leviților, din moștenirea lor, după cuvântul Domnului, aceste cetăți și terenurile lor:

⁴ Au aruncat sorți pentru familiile [fiilor] lui Chehat. Fiii lui Aaron, preotul, dintre leviți, au avut prin sorți din tribul lui Iuda, din tribul lui Simeon și din tribul lui Beniamin, treisprezece cetăți.

⁵ Ceilalți fii ai lui Chehat au avut prin sorți din familiile tribului lui Efraim, din tribul lui Dan și din jumătatea tribului lui Manase, zece cetăți.

⁶ Fiii lui Gherșon au avut prin sorți din familiile tribului lui Isahar, din tribul lui Așer, din tribul lui Neftali și din jumătatea tribului lui Manase, în Basan, treisprezece cetăți.

⁷ Fiii lui Merari, după familiile lor, au avut din tribul lui Ruben, din tribul lui Gad și din tribul lui Zabulon, douăsprezece cetăți.

⁸ Fiii lui Israel au dat leviților, prin sorți, aceste cetăți și terenurile lor, după cum poruncise Domnul prin Moise.

Partea fiilor lui Chehat

⁹ Au dat din tribul fiilor lui Iuda și din tribul fiilor lui Simeon aceste cetăți cărora le-au dat nume,

¹⁰ care au fost ale fiilor lui Aaron, dintre familiile lui Chehat, dintre fiii lui Levi, căci pentru ei au fost aruncați mai întâi sorții.

¹¹ Le-au dat Chiriati-Arba – tatăl lui Anac – adică Hebron, în muntele lui Iuda, și terenurile dimprejurul ei.

¹² Câmpia cetății și satele ei au fost date în stăpânire lui Caleb, fiul lui Iefune.

¹³ Fiilor lui Aaron, preotul, le-au dat: cetatea de refugiu pentru cel care ucide, Hebronul și terenul lui, Libna și terenul ei,

¹⁴ Iatir și terenul lui, Eștemoa și terenul ei,

¹⁵ Holon și terenul lui, Debir și terenul lui,

¹⁶ Ain și terenul lui, Iuta și terenul ei, și Bet-Șemeș și terenul lui: nouă cetăți din aceste două triburi;

¹⁷ din tribul lui Beniamin, Gabaon și terenul lui, Gheba și terenul ei,

¹⁸ Anatot și terenul lui și Almon și terenul lui: patru cetăți.

¹⁹ Toate cetățile fiilor lui Aaron, preoții, au fost treisprezece cetăți și terenul lor.

²⁰ Familiile fiilor lui Chehat, ceilalți leviți, au avut prin [tragere la] sorți cetăți din tribul lui Efraim.

²¹ Le-au dat ca și cetate de refugiu pentru cel care ucide, [cetatea] Sihem și terenul lui, în muntele lui Efraim, Ghezer și terenul lui,

²² Chibțaim și terenul lui și Bet-Horon și terenul lui: patru cetăți;

²³ din tribul lui Dan: Elteche și terenul lui, Ghibeton și terenul lui,

²⁴ Aialon și terenul lui, Gat-Rimon și terenul lui: patru cetăți;

²⁵ din jumătatea tribului lui Manase, Taanac și terenul lui și Gat-Rimon și terenul lui: două cetăți.

²⁶ Erau zece toate cetățile și terenurile lor pentru familiile celorlalți fii ai lui Chehat.

Partea fiilor lui Gherșon

- ²⁷ [Au dat] fiilor lui Gherșon, dintre familiile leviților, din jumătatea tribului lui Manase, ca și cetate de refugiu Golan și terenul lui și Beeștra și terenul ei: două cetăți;
- ²⁸ din tribul lui Isahar: Chișion și terenul lui, Dabrat și terenul lui,
- ²⁹ Iarmut și terenul lui și En-Ganim și terenul lui: patru cetăți;
- ³⁰ din tribul lui Așer, Mișeal și terenul lui, Abdon și terenul lui,
- ³¹ Helcat și terenul lui și Rehob și terenul lui: patru cetăți;
- ³² din tribul lui Neftali, cetatea de refugiu pentru ucigaș, Chedeș din Galilea și terenul lui, Hamot-Dor și terenul lui, și Cartan și terenul lui: trei cetăți.
- ³³ Toate cetățile [fiilor] lui Gherșon, după familiile lor, erau treisprezece cetăți și terenurile lor.

Partea fiilor lui Merari

- ³⁴ [Au dat] celorlalți leviți, din familiile fiilor lui Merari, din tribul lui Zabulon: [cetatea] Iocneam și terenul lui, Carta și terenul ei,
- ³⁵ Dimna și terenul ei și Nahalal și terenul lui: patru cetăți;
- ³⁶ din tribul lui Ruben: Bețer și terenul lui, Iahta și terenul ei,
- ³⁷ Chedemot și terenul lui și Mefaat și terenul lui: patru cetăți.
- ³⁸ Din tribul lui Gad: cetatea de refugiu pentru cel care ucide, Ramot din Galaad și terenul lui, Mahanaim și terenul lui,
- ³⁹ Heșbon și terenul lui și Iaezer și terenul lui: în total, patru cetăți.
- ⁴⁰ Toate cetățile care au căzut la sorți fiilor lui Merari, după familiile lor – celelalte din familiile leviților – erau douăsprezece cetăți.
- ⁴¹ Toate cetățile leviților în mijlocul proprietății fiilor lui Israel, erau patruzeci și opt de cetăți și terenurile lor.
- ⁴² Fiecare dintre aceste cetăți avea terenul ei de jur împrejur; așa erau toate cetățile acestea.
- ⁴³ Domnul i-a dat lui Israel toată țara pe care jurase că o va da părinților lor; ei au luat-o în stăpânire și au locuit în ea.
- ⁴⁴ Domnul le-a dat liniște de jur împrejur, după cum jurase părinților lor; niciunul dintre dușmanii lor nu a putut să le stea împotrivă și Domnul i-a dat pe toți în mâinile lor.
- ⁴⁵ Nu s-a pierdut nimic din toate cuvintele frumoase pe care le-a spus Domnul către casa lui Israel: totul s-a împlinit.

22.

Reîntoarcerea triburilor orientale

- ¹ Atunci Iosue i-a chemat pe [fiii] lui Ruben, pe [fiii] lui Gad și jumătatea din tribul lui Manase
- ² și le-a zis: „Voi ați păzit tot ce v-a poruncit Moise, slujitorul Domnului, și ați ascultat de glasul meu în tot ce v-am poruncit.
- ³ Nu i-ați părăsit pe frații voștri timp de multe zile până astăzi; ați păzit prescrierile poruncii Domnului Dumnezeuului vostru.
- ⁴ Domnul Dumnezeuul vostru le-a dat odihnă fraților voștri, după cum le spusese. Acum întoarceți-vă și mergeți la corturile voastre, în țara pe care v-a dat-o în stăpânire Moise, slujitorul Domnului, dincolo de Iordan.
- ⁵ Aveți mare grijă numai să împliniți porunca și legea pe care v-a dat-o Moise, slujitorul Domnului: să-l iubiți pe Domnul Dumnezeuul vostru, să umblați pe toate căile lui, să păziți poruncile lui, să vă alipiți de el și să-i slujiți din toată inima voastră și din tot sufletul vostru!”.
- ⁶ Iosue i-a binecuvântat și i-a trimis, iar ei au plecat la corturile lor.
- ⁷ Moise dăduse unei jumătăți din tribul lui Manase [moștenire] în Basan, iar Iosue a dat celelalte jumătăți [moștenire] cu frații

lor, dincoace de Iordan, la vest. Când Iosue i-a trimis la corturile lor, i-a și binecuvântat

⁸ și le-a zis: „Cu bogății multe vă întoarceți la corturile voastre, cu foarte multe turme, cu argint, aur, bronz, fier și foarte multă îmbrăcăminte. Împărțiți cu frații voștri prada luată de la dușmanii voștri!”.

Ridicarea unui altar dincolo de Iordan

⁹ Fiii lui Ruben, fiii lui Gad și jumătate din tribul lui Manase s-au întors și au mers de la fiii lui Israel, din Șilo – care este în țara Canaan – în ținutul Galaad, în țara lor pe care au luat-o în stăpânire, după cuvântul Domnului [dat] prin Moise.

¹⁰ Fiii lui Ruben, fiii lui Gad și jumătate din tribul lui Manase au ajuns la malul Iordanului, care este în țara Canaan, și au zidit acolo un altar lângă Iordan, un altar mareț la înfățișare.

¹¹ Fiii lui Israel au auzit zicându-se: „Iată, fiii lui Ruben, fiii lui Gad și jumătate din tribul lui Manase au zidit un altar în fața țării Canaanului, pe malurile Iordanului, în partea fiilor lui Israel”.

¹² Fiii lui Israel au auzit și au convocat toată adunarea fiilor lui Israel la Șilo ca să meargă la luptă împotriva lor.

¹³ Fiii lui Israel i-au trimis la fiii lui Ruben, la fiii lui Gad și la jumătatea tribului lui Manase, în țara Galaad, pe Pinhas, fiul lui Eleazar, preotul

¹⁴ și zece căpetenii cu el, câte o căpetenie pentru fiecare casă părintească a fiecărui trib al lui Israel; toți erau căpetenii ale caselor lor părintești între miile lui Israel.

¹⁵ Au venit la fiii lui Ruben, la fiii lui Gad și la jumătatea tribului lui Manase, în țara Galaad și le-au zis:

¹⁶ „Așa spune toată adunarea Domnului: «Ce înseamnă infidelitatea aceasta pe care ați săvârșit-o împotriva Dumnezeului lui Israel părăsind astăzi urmarea Domnului prin construirea unui altar, răzvrătindu-vă astăzi împotriva Domnului?»

¹⁷ Este puțin păcatul lui Peor de care nu ne-am purificat până astăzi și care a adus un flagel în adunarea Domnului,

¹⁸ și voi părăsiți astăzi urmarea Domnului? Dacă vă răzvrățiți azi împotriva Domnului, mâine el se va mânia împotriva întregii adunări a lui Israel.

¹⁹ Dacă țara care este în stăpânirea voastră este impură, treceți în țara care este în stăpânirea Domnului, unde locuiește cortul Domnului, și luați-vă stăpânire între noi, dar nu vă răzvrățiți împotriva Domnului și nu vă răzvrățiți împotriva noastră zidindu-vă un altar în afară de altarul Domnului Dumnezeului nostru.

²⁰ Nu a păcăuit Acan, fiul lui Zerah, împotriva [regulii] nimicirii? Iar mânia a căzut peste toată adunarea lui Israel și el nu a pierit singur în păcatul său”.

Justificarea triburilor din Transiordania

²¹ Fiii lui Ruben, fiii lui Gad și jumătatea tribului lui Manase le-au răspuns căpeteniilor între miile lui Israel:

²² „Dumnezeul dumnezeilor, Domnul, Dumnezeul dumnezeilor, Domnul, știe! Și Israel să știe! Dacă din răzvrătire sau din infidelitate [am făcut] împotriva Domnului, Domnul să nu ne vină în ajutor în ziua aceasta!

²³ Dacă ne-am zidit un altar ca să părăsim urmarea Domnului și să aducem pe el arderi de tot și ofrande, sau ca să aducem pe el jertfe de împăcare, Domnul să ne ceară socoteală!

²⁴ Dar noi am făcut-o de teama acestui lucru: mâine fiii voștri le vor spune fiilor noștri: «Ce aveți voi cu Domnul Dumnezeul lui Israel?».

²⁵ Domnul a pus Iordanul hotar între noi și voi, fiii lui Ruben și fiii lui Gad: voi nu aveți parte în Domnul!». Și fiii voștri îi vor face pe fiii noștri să înceteze să se teamă de Domnul.

²⁶ Și ne-am zis: «Să ne zidim un altar, nu pentru arderi de tot, nici pentru jertfă:

²⁷ ci ca o mărturie între noi și voi, între urmașii noștri de după noi, că să facem slujirea Domnului înaintea lui prin arderile noastre de tot, prin jertfele noastre și prin jertfele noastre de împăcare, ca să nu spună fiii voștri mâine fiilor noștri: «Voi nu aveți parte în Domnul» ».

²⁸ Noi am zis: «Dacă va fi ca mâine să spună către noi și către generațiile noastre», noi vom zice: «Iată modelul altarului pe care l-au făcut părinții noștri, nu pentru ardere de tot și nici pentru jertfă, ci ca mărturie între noi și voi!».

²⁹ Departe de noi să ne răzvrătim împotriva Domnului și să părăsim astăzi urmarea Domnului prin zidirea unui altar pentru ardere de tot, pentru ofrande și pentru jertfe, diferit de altarul Domnului Dumnezeuului nostru care este înaintea sanctuarului său”.

Restabilirea înțelegerii

³⁰ Când au auzit Pinhas, preotul, căpeteniile adunării și căpeteniile între miile lui Israel care erau cu el, cuvintele pe care le-au rostit fiii lui Ruben, fiii lui Gad și fiii lui Manase, li s-a părut bine.

³¹ Pihnas, fiul lui Eleazar, preotul, le-a spus fiilor lui Ruben, fiilor lui Gad și fiilor lui Manase: „Astăzi am cunoscut că Domnul este în mijlocul nostru, pentru că nu ați săvârșit infidelitatea aceasta împotriva Domnului. Și i-ați salvat pe fiii lui Israel din mâna Domnului”.

³² Pihnas, fiul lui Eleazar, preotul, și căpeteniile, s-au întors de la fiii lui Ruben și de la fiii lui Gad din țara Galaad în țara Canaan, la fiii lui Israel, cărora le-au adus știrea.

³³ Lucrul acesta a fost plăcut în ochii fiilor lui Israel. Fiii lui Israel l-au binecuvântat pe Dumnezeu și nu mai ziceau că merg împotriva lor la luptă ca să le prădeze țara în care locuiau fiii lui Ruben și fiii lui Gad.

³⁴ Fiii lui Ruben și fiii lui Gad au numit altarul acela „Ed” căci [și-au zis]: „el este martor între noi că Domnul este Dumnezeu”.

23.

Testamentul lui Iosue

¹ Erau multe zile de când Domnul îi dăduse liniște lui Israel de toți dușmanii săi de jur împrejur, iar Iosue devenise bătrân.

² Iosue a chemat tot Israelul, pe bătrânii lui, căpeteniile lui, judecătorii lui și pe scribii lui și le-a zis: „Eu am ajuns bătrân.

³ Ați văzut tot ce a făcut Domnul Dumnezeul vostru tuturor acelor popoare în fața voastră; căci însuși Domnul Dumnezeul vostru a luptat pentru voi.

⁴ Iată, v-am împărțit toate celelalte popoare ca moștenire, după familiile voastre, de la Iordan, și toate popoarele pe care le-am nimicit [până] la Marea cea Mare, spre apusul soarelui.

⁵ Domnul Dumnezeul vostru le va alunga dinaintea voastră și le va înlătura dinaintea voastră, iar voi le veți stăpâni țara, după cum a zis Domnul Dumnezeul vostru.

⁶ Fiți tari ca să păziți și să împliniți tot ceea ce este scris în cartea legii lui Moise fără să vă abateți nici la dreapta, nici la stânga.

⁷ Să nu intrați la celelalte popoare care au rămas între voi; să nu vă amintiți de dumnezeii lor, nici să nu jurați pe numele lor, să nu-i slujiți și să nu vă închinați lor.

⁸ Ci să vă alipiți de Domnul Dumnezeul vostru, așa cum ați făcut până în ziua aceasta.

⁹ Domnul a alungat dinaintea voastră popoare mari și puternice și nimeni nu a putut să vă stea împotriva până în ziua aceasta.

¹⁰ Unul singur dintre voi urmărea o mie, căci Domnul Dumnezeul vostru lupta pentru voi, după cum v-a spus.

¹¹ Aveți mare grijă asupra voastră ca să-l iubiți pe Domnul Dumnezeul vostru.

¹² Iar dacă vă veți da înapoi și vă veți alipi de aceste popoare care au rămas printre voi, dacă vă veți căsători cu ei și dacă veți intra la ei și ei la voi,

¹³ să știți că Domnul Dumnezeul vostru nu va mai alunga aceste popoare dinaintea voastră și ele vă vor fi laț și cursă, bici în coastele voastre și spini în ochii voștri până când veți pieri din țara aceasta bună pe care v-a dat-o Domnul Dumnezeul vostru.

¹⁴ Iată, eu astăzi merg pe calea întregului pământ. Recunoașteți din toată inima voastră și din tot sufletul vostru că niciunul din toate cuvintele bune pe care Domnul Dumnezeul vostru le-a spus cu privire la voi n-a rămas neîmplinit pentru voi: nu s-a

pierdut niciunul dintre ele.

¹⁵ Căci după cum s-au împlinit toate cuvintele bune pe care vi le-a spus Domnul Dumnezeu vostru, tot așa va face Domnul să se împlinească asupra voastră toate cuvintele rele până vă va nimici de pe acest pământ bun pe care vi l-a dat Domnul Dumnezeu vostru.

¹⁶ Dacă veți încălca alianța Domnului Dumnezeului vostru pe care v-a poruncit-o, dacă veți merge și veți sluji altor dumnezei și vă veți închina înaintea lor, se va aprinde mânia Domnului împotriva voastră și veți pieri repede din această țară bună pe care v-a dat-o el”.

24.

Alianța de la Sihem

¹ Iosue a adunat toate triburile lui Israel la Sihem și i-a chemat pe bătrânii lui Israel, pe căpeteniile lui, pe judecătorii lui și pe scribii lui și au stat înaintea lui Dumnezeu.

² Iosue a zis întregului popor: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel: «Părinții voștri, Terah, tatăl lui Abraham și tatăl lui Nahor, au locuit din totdeauna de cealaltă parte a Râului și au slujit altor dumnezei.

³ L-am luat pe tatăl vostru Abraham de dincolo de Râu și l-am purtat prin toată țara Canaan; i-am înmulțit sămânța și i l-am dat pe Isaac.

⁴ Lui Isaac i i-am dat pe Iacob și pe Esau; lui Esau i-am dat în stăpânire muntele Seir, iar Iacob și fiii lui au coborât în Egipt.

⁵ I-am trimis pe Moise și pe Aaron și am lovit Egiptul cu ceea ce am făcut în mijlocul lui și apoi v-am scos [de acolo].

⁶ I-am scos pe părinții voștri din Egipt și ați ajuns la mare. Egiptenii i-au urmărit pe părinții voștri până la marea Roșie cu care și călăreți.

⁷ Au strigat către Domnul și Domnul a pus întuneric între voi și egipteni, a făcut să vină marea peste ei și i-a acoperit. Ochii voștri au văzut ceea ce am făcut în Egipt. Voi ați locuit în pustiu timp de multe zile.

⁸ V-am adus în țara amoreilor care locuiau dincolo de Iordan; ei au luptat împotriva voastră, iar eu i-am dat în mâna voastră; voi ați luat în stăpânire țara lor și i-am nimicit dinaintea voastră.

⁹ Balac, fiul lui Țipor, regele din Moab, s-a ridicat și a luptat împotriva lui Israel. L-a chemat pe Balaam, fiul lui Beor, ca să vă blesteme.

¹⁰ Dar eu nu am vrut să-l ascult pe Balaam: el v-a binecuvântat și eu v-am salvat din mâna lui.

¹¹ Ați trecut Iordanul și ați ajuns la Ierihon. Stăpânii Ierihonului au luptat împotriva voastră: amoreii, ferezeii, canaaneenii, heteii, ghergheseii, heveii și ieboseii: i-am dat în mâinile voastre,

¹² am trimis înaintea voastră viespi și i-au alungat dinaintea voastră, pe cei doi regi ai amoreilor: [acest lucru] nu a fost nici cu sabia, nici cu arcul tău.

¹³ V-am dat o țară în care nu ați muncit și cetăți pe care nu le-ați zidit și ați locuit în ele: ați mâncat din viile și din măslinii pe care nu i-ați plantat.

¹⁴ Acum, temeți-vă de Domnul și slujiți-i cu integritate și în adevăr. Îndepărtați-vă de dumnezeii cărora le-au slujit părinții voștri dincolo de Râu și în Egipt și slujiți Domnului.

¹⁵ Dacă vi se va părea greu să slujiți Domnului, alegeți pentru voi astăzi pe cine să slujiți: dacă pe dumnezeii pe care i-au slujit părinții voștri dincolo de Râu, sau pe dumnezeii amoreilor care locuiesc în țara voastră. Dar eu și casa mea îl vom sluji pe Domnul.

¹⁶ Poporul a răspuns: „Departați de noi să-l părăsim pe Domnul și să slujim altor dumnezei.

¹⁷ Căci Domnul Dumnezeu nostru, el ne-a scos pe noi și pe părinții noștri din țara Egiptului, din casa sclaviei; el a făcut înaintea ochilor noștri acele semne mari și ne-a păzit pe toate căile pe care am umblat și printre toate popoarele prin mijlocul cărora am trecut.

¹⁸ El a alungat toate popoarele, pe amoreii care locuiau în țară înaintea noastră. Și noi îl vom sluji pe Domnul căci el este Dumnezeu nostru”.

¹⁹ Iosue a zis poporului: „Nu veți putea să slujiți Domnului, căci este un Dumnezeu sfânt, un Dumnezeu gelos; nu va ierta

fărădelegile și păcatele voastre.

²⁰ Dacă îl veți părăsi pe Domnul și veți sluji dumnezeilor străini, el se va întoarce, vă va face rău și vă va nimici, după ce v-a făcut bine”.

²¹ Poporul i-a zis lui Iosue: „Nu! Noi îl vom sluji pe Domnul!”.

²² Iosue a zis poporului: „Voi sunteți martori împotriva voastră că l-ați ales pe Domnul ca să-i slujiți”. Ei au răspuns: „Suntem martori!”.

²³ „Acum îndepărtați-i pe dumnezeii străini care sunt în mijlocul vostru și întoarceți-vă inima spre Domnul Dumnezeul lui Israel”.

²⁴ Poporul i-a zis lui Iosue: „Noi îl vom sluji pe Domnul Dumnezeul nostru și vom asculta glasul lui”.

Încheierea alianței de la Sihem

²⁵ În ziua aceea, Iosue a făcut o alianță cu poporul; le-a dat hotărâri și judecăți la Sihem.

²⁶ Iosue a scris aceste lucruri în *Cartea Legii lui Dumnezeu*. A luat o piatră mare și a ridicat-o acolo sub stejarul care era lângă sanctuarul Domnului.

²⁷ Iosue a zis întregului popor: „Iată, piatra aceasta va fi martor împotriva noastră, căci a auzit toate cuvintele pe care ni le-a spus Domnul; ea va fi martor împotriva voastră ca să nu-l trădați pe Dumnezeuul vostru”.

²⁸ Iosue a trimis poporul, fiecare la moștenirea lui.

Moartea lui Iosue

²⁹ După aceste lucruri, Iosue, fiul lui Nun, slujitorul Domnului, a murit. El avea o sută zece ani.

³⁰ L-au înmormântat în teritoriul moștenirii sale, la Timnat-Serah, în muntele lui Efraim, la nord de muntele Gaaș.

³¹ Israel l-a slujit pe Domnul în tot timpul vieții lui Iosue și în tot timpul vieții bătrânilor care au trăit după Iosue și care cunoșteau tot ce făcuse Domnul pentru Israel.

Oasele lui Iosif și moartea lui Eleazar

³² Oasele lui Iosif, pe care le aduseseră fiii lui Israel din Egipt, au fost îngropate la Sihem, în partea ogorului pe care-l cumpărase Iacob de la fiii lui Hamor, tatăl lui Sihem, cu o sută de chesita, și care este moștenirea fiilor lui Iosif.

³³ Eleazar, fiul lui Aaron, a murit și a fost îngropat pe dealul lui Pinhas, fiul său, [deal] care i-a fost dat în muntele lui Efraim.